Inhoud

02 NIEUWS
04 SOUNDBITES
16 POSTER DOOR HENDRIK JAN BRAKELS
18 UIT DE DOOS
25 IMPERIUM.
29 VOORTPLANTING TUSSEN DE VERSCHILLENDE RASSEN
30 VOORGELEZEN
31 AGENDA

07 DESTINATION STAR TREK LONDON

10 WERELD RECORD

12 GERRY ANDERSON PUPPETMASTER TEGEN WIL EN DANK

20 TREK SAGAE: OORLOGS HERINNERING

THE FLYING DUTCH Nieuwsbrief 30e jaargang

THE FLYING DUTCH
Postadres:
Overhandstraat 3, 3195 SE Pernis RT
Lidmaatschap: €25,- per jaar
Telefoon: 06 – 55808130
Fax: 084 – 754 93 70
E-mail: *info@tfd.nl*
Website: *www.tfd.nl*
Gironummer: 3237505 t.n.v. The Flying Dutch, Leiden
De redactie is via bovenstaand adres te bereiken of per e-mail: *redactie@tfd.nl*
Eindredactie: Joyce Geurts.
Meewerkende redactieleden: Marc Ghysels, Frank Maurits Jacqueline Spoelder.
Medewerkers aan dit nummer: Jeroen Bakker, Hendrik Jan Brakels, Martin van Gelder, Ed van de Gevel, Harm Koopman, Oscar v.d. Loo, Django Mathijsen, Peter van Mierlo, Paul Ploeg, Muriel Venus.
Vormgeving: Christiaan Graafmans
Meegewerkt aan vormgeving: Grafisch Lyceum Utrecht
Druk: Imago Printing, Amsterdam

Deze nieuwsbrief is een uitgave van dé Nederlandse Star Trek vereniging

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen zonder de schriftelijke toestemming van de redactie en auteur. Alle teksten blijven eigendom van de auteur. Voor verdere informatie en een aanvraag voor overname kunt u contact opnemen met de hoofdredacteur.

De redactie gaat ervan uit dat de ingezonden kopij afkomstig is van de inzender, tenzij uitdrukkelijk anders vermeld.

De aansprakelijkheid voor het auteursrecht van ingezonden kopij ligt dus bij de inzender. De redactie behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van redenen ingezonden kopij in te korten, niet te plaatsen, noch terug te sturen.

TM & © 2006 CBS Studios Inc. All Rights Reserved. STAR TREK and related marks are trademarks of CBS Studios Inc.

Redactioneel

Beste lezer,

Eindelijk gaat het dit jaar dan weer gebeuren, na een paar keer uitstel gaat dan toch de nieuwe film in premiére. De tot nu toe getoonde promo's (info, posters, trailers, etc) beloven heel wat spannends. Dus ik ben benieuwd. Gaan we een 'vernieuwde' Kahn zien? Of toch een andere slechterik? Geruchten genoeg, maar totdat ie ook echt uit is, zullen we het niet zeker weten… Dus komt allen!

Staat er nog meer op stapel? Hoe zit het met de aangekondigde nieuwe serie? Daar is de laatste tijd helaas bar weinig over gezegd, dus of dit nog doorgang zal gaan vinden? Ik zou het niet weten, maar onze nieuwsreporter speurt met regelmaat het web af en zal alle nieuwtjes die zij vindt met jullie delen in onze nieuwsrubriek.

In deze nieuwsbrief kun je verder nog lezen over de grote conventie in Londen, laten we weer wat aliens en boekbesprekingen voorbij komen, maken we een begin met een artikel over de diverse soundtracks en wijken we even van het geijkte Star Trek pad af met een stuk over de ons helaas ontvallen bedenker van de Thunderbirds, Gerry Anderson.

Dit uiteraard naast onze vaste rubrieken, dus ik wens jullie allen weer veel leesplezier en tot de volgende keer!
Joyce Geurts

Nieuws

Door: *Jacqueline Spoelder*

De nieuwe Film:

De titel van de nieuwe Star Trek film die op 6 juni van dit jaar in premiere gaat is Star Trek **Into Darkness.** Op diverse sites zijn al trailers, foto's en apps te vinden die je kunt downloaden.

J.J. Abrams heeft een ernstig zieke Star Trek fan verrast met de vertoning van de ruwe versie van Star Trek Into Darkness. De 42 jarige 'Trekkie' genaamd Dan, die aan twee vormen van kanker leed, was met heel veel moeite naar de film The Hobbit: An Unexpected Journey gegaan in de hoop de eerste tien minuten van de nieuwe Star Trek film te zien. Deze trailer zou in een select aantal bioscopen getoond worden. De trailer van Star Trek Into Darkness werd echter tot grote teleurstelling van Dan niet getoond. Niet lang daarna kreeg Dan te horen dat hij nog maar enkele weken te leven had. J.J. Abrams hoorde het verhaal van Dan en besloot speciaal voor hem een DVD te maken met de ruwe versie van Star Trek Into Darkness. Deze DVD werd bij Dan thuis afgeleverd en tot zijn grote verrassing kreeg Dan de ruwe versie van Star Trek Into Darkness te zien.

'We hebben natuurlijk een geheimhoudingsplicht', zegt de vrouw van Dan, 'maar we mogen wel zeggen dat we de hele film hebben gezien. Daar hebben we erg van genoten. Zowel van de film zelf als van het gebaar van J.J. Abrams. De film is nog niet helemaal af. J.J. Abrams was bang dat we er daarom niet helemaal van konden genieten. Maar we genoten er juist 110 procent van.' Enkele dagen nadat Dan de film had gezien overleed hij aan de gevolgen van kanker.

Acteurs

George Takei (Sulu - TOS) gaat een rol spelen in 'The Neighbors'. De serie gaat over Marty (Lenny Venito) en Debbie Weaver (Jami Gertz) die naar Hidden Hills verhuizen. Een buurt met wel hele aparte buren. Het zijn namelijk aliens die rechtstreeks van de planeet Zabvron komen. GeorgeTakei speelt de rol van de vader van Larry Bird (Simon Templeton). George Takei speelt in de laatste aflevering van het seizoen van 'The Neighbors'. Hij komt een hele grote aankondiging doen aan de alien clan.

Tricia O'Neil die de rol van Rachel Garrett de 1e vrouwelijke captain van de Enterprise speelde in de TNG aflevering Yesterday's Enterprise, heeft verteld dat zij dit als heel speciaal heeft ervaren. Tricia O'Neil werd gebeld of zij auditie wilde doen voor de rol van Rachel Garrett.
Ik had al eerder auditie gedaan voor andere rollen in de serie, maar deze rollen gingen naar iemand anders. Tricia O'Neil was dolblij toen zij hoorde dat zij de rol had gewonnen. Het betekende dat ik in de Captain's chair mocht zitten. De opnames voor de aflevering duurden ongeveer een week. Het was een geweldige ervaring om de 1e vrouwelijk Captain of a starship te mogen zijn. Tricia O'Neil speelde later nog een Klingon wetenschapper in de TNG aflevering Suspicions, en ook de rol van een Cardassian in DS9 aflevering Defiant.

Overig nieuws

Mochten er nog mensen zijn die denken dat Star Trek en Star Wars niet samen gaan, dan is dit per heden definitief naar het land der fabelen. Deze week is officieel bekend gemaakt dat **J.J. Abrams,** nu bezig met de afronding van de twaalfde Star Trek film 'Into Darkness', de nieuwe zevende Star Wars film zal regisseren.

DIRKJAN

Door: *Mark Retera*

Nieuws

De rechten van Star Wars werden in 2012 overgenomen door The Disney Company en deze maatschappij maakte direct daarna bekend met een nieuwe filmreeks te willen komen. En dan is nu bekend geworden wie op de stoel van de regisseur komt de zitten, niemand minder dan J.J. Abrams! Naar verwachting komt de nieuwe Star Wars film omstreeks mei 2015 in de bioscoop.

Chris Pine heeft zich in een interview uitgelaten over de beslissing van J.J. Abrams' om 'Star Wars 7' te regisseren. Chris Pine, die de jonge captain James T. Kirk speelt in Star TrekInto Darkness, heeft al aangegeven dat hij graag wil terugkeren in een eventuele volgende Star Trek film. Ik zou erg teleurgesteld zijn als J.J. Abrams de volgende Star Trek film niet gaat regisseren zei Chris Pine. Ik denk dat we hem tegen die tijd maar moeten kidnappen en hem vasthouden totdat hij heft toegezegd om een eventuele derde film te regisseren. Chris Pine denkt dat J.J. Abrams de juiste man is om de nieuwe Star Wars te regisseren.

In Star Trek is de **tractor beam** al helemaal ingeburgerd. De tractor beam (trekstraal), kan voorwerpen en personen van grote afstand aantrekken.

Nu hebben Tsjechische wetenschappers een heel kleine tractor beam gemaakt. Niet om ruimteschepen te vangen, maar om microscopisch kleine deeltjes te scheiden. De trekstraal is in feite niets ander dan laserlicht dat slim is gemanipuleerd met behulp van lenzen en spiegeltjes. Met de trekstraal willen de onderzoekers van het Institute of Scientific Instruments medische toepassingen maken. Zo moet het mogelijk zijn om bijvoorbeeld witte bloedlichaampjes makkelijk te scheiden van andere bloedcellen. Ook de NASA toonde al interesse in de techniek. De ruimtevaarders willen het gebruiken om op een makkelijke manier kleine deeltjes in de ruimte te verzamelen. Voor grotere voorwerpen is de trekstraal volgens de onderzoekers niet geschikt, omdat het object door energieoverdracht gigantisch zou opwarmen.

De **Tricorder** uit Star Trek kan wel eens werkelijkheid worden, nu wetenschappers een hele compacte bron van röntgenstraling hebben ontwikkeld. De bron kan gebruikt worden om draagbare röntgenapparaten te ontwikkelen die voor tal van doeleinden kunnen worden ingezet. Wetenschappers van de universiteit van Missouri maakten gebruik van een kristal om op basis van slechts 10 volt meer dan 100.000 volt te produceren. Hoe kan dat? Het kristal gebruikt het piëzo-elektrisch effect (waarbij bepaalde materialen een elektrische stroom produceren wanneer ze onder druk komen te staan) om de energie die er in wordt gestopt te versterken. Doordat er maar weinig energie in gestopt hoeft te worden, om veel energie te produceren, kan het apparaatje gewoon op batterijen werken. En dat maakt het mogelijk om het apparaat heel compact te houden. 'De huidige röntgenapparaten zijn enorm en vragen om enorme hoeveelheden elektriciteit,' vertelt onderzoeker Scott Kovaleski. 'In zo'n drie jaar tijd kunnen wij met onze uitvinding een prototype van een draagbaar röntgenapparaat ontwikkelen. Dit apparaat ter grootte van een mobieltje kan de zorg in afgelegen en arme gebieden verbeteren en de kosten van de gezondheidszorg overal terugdringen.'

Maar niet alleen in de gezondheidszorg kan dit apparaat uitkomst brengen. De draagbare röntgenapparaatjes kunnen ook gebruikt worden om bijvoorbeeld de bagage van mensen op het vliegtuig te scannen. Maar ook in de ruimte ziet Kovaleski mogelijkheden. Zo zou een toekomstige Marsrover uitgerust kunnen worden met zo'n compacte sensor die weinig energie kost.

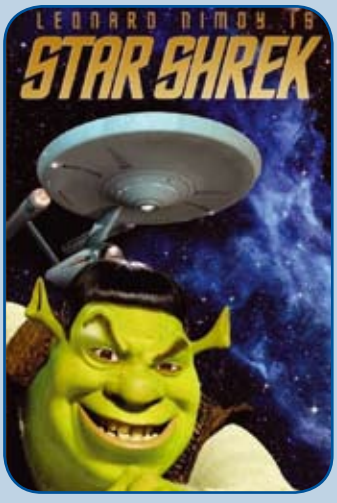

FOUND ON THE WEB

Door: *Jeroen Bakker*

Music the Final Frontier!

Music! The Final Frontier, these are the voyages of the legendary composers. Their mission, to explore strange new musical worlds, to seek out new instruments and new possibilities to boldly compose what no one had composed before.

Star Trek muziek, een laatste strohalm om de franchise in leven te houden of een oprechte herontdekking van een schat aan muzikaal talent en materiaal? Vandaag duiken we dieper in deze prangende vraag. Ik denk dat ik wel meteen antwoord kan geven op die vraag, natuurlijk niet de laatste strohalm, er staat weer een film aan te komen en de DVD en Blue Ray uitgaven volgen elkaar de laatste jaren in behoorlijk tempo op, dus nee, niet de laatste strohalm. Of toch wel? Deze heruitgaven van de soundtracks gebeurt bij verschillende labels, maar met een consistent ontwerp en kwaliteit van de muziek. We behandelen per soundtrack wel de details daaromtrent. Waardering mag er wel uitgesproken worden over kwaliteit van het ontwerp en opzet. Er is van te voren goed over nagedacht en men 'gunt' elkaar iets. En dat is niet alleen goed voor de labels, maar ook voor muzikanten, en natuurlijk voor ons, de consument. Maar het is ook een strategische stap in economisch onzekere tijden. Soundtracks zijn populair, al is dat in Nederland nog geen groeimarkt, in de rest van de wereld gaat het behoorlijk aardig met de exploitatie (als ik dat zo mag zeggen) van de soundtrack, het is dan ook geen verbazingwekkende uitkomst dat het Star Trek universum daar deel van gaat uitmaken. En omdat de labels elkaar onderling dus van alles gunnen vergroot dat hun overlevingskansen in de grille van de huidige economische tijd. Of dat persé een goede ontwikkeling is zal ik in het midden laten, dat moet een ieder maar voor zich bepalen. Bovendien, als we kijken naar de hoeveelheid heruitgaven van de Star Wars soundtracks en hun 'speciale edities' , dan kunnen we als Star Trek fans gerust zijn, en mogen we onze handen dichtknijpen dat we niet even zovele Star Trek soundtracks per film mogen verzamelen. Ik denk dat de muziek uit het Star Trek universum minstens ook zo'n speciale behandeling verdiend. Het blijft afwachten hoe goed deze heruitgave dan uiteindelijk zal zijn.

Enkele jaren geleden schreef ik een artikel over de Star Trek soundtracks. Destijds gaf ik mijn specifieke voorkeur aan in wat ik de beste, en wat ik de minste soundtrack vond, en waarom. Sinds enige tijd staat de wereld van de Star Trek soundtracks op z'n kop, niet alleen worden ze nu geremastered uitgegeven, ze bevatten ook nog eens een hele reeks aan extra's. Het lijkt mij daarom gepast nog eens een blik te werpen op deze nieuwe reeks van soundtracks. Ik ga hier niet weer een lijst maken van welke ik de beste vind, dat zou onmogelijk worden omdat de gegeven extra's van zoveel invloed zijn op de waardering die ik aan de nieuwe edities toegekend zou hebben, dat er een vertekend beeld zou ontstaan.

De audiofielen onder u zullen het interessant vinden om te weten dat al deze heruitgaven zogenaamde 'Original Master Recordings' zijn. Ze zijn compleet opgeschoond vanaf de originele opname banden en met de grootst mogelijk zorg gedigitaliseerd. De cd's bevatten allemaal de score zoals deze werd opgenomen voor de film, dat betekent niet automatisch dat die muziek dan ook allemaal in de film werd gebruikt.

Misschien is het goed om even vast te stellen wat het verschil is tussen soundtrack en score. Score is de orkestrale muziek geschreven om te dienen als ondersteuning voor een film, de soundtrack behelst de score maar daarnaast ook andere elementen zoals pop songs, effecten en vaak fragmenten uit een score anders georkestreerd of gemonteerd. Soundtracks zijn vaak de commerciële uitgebrachte versies van een deel van de score, plus extra materiaal zoals popsongs, of 'geïnspireerd door'muziek. 'Complete Score' is daarom de complete orkestrale muziek voor de film (al dan niet gebruikt in de film maar er wel voor geschreven en opgenomen). Een 'Complete Soundtrack' is niet alleen de complete score maar ook extra materiaal, zoals hiervoor omschreven. 'Music from …' is een selectie van beschikbare muziek uit het archief.

Inhoudelijk zijn de nieuwe soundtrack albums als volgt opgezet, ze bevatten de complete score, al-dan-niet een aanvulling van het reeds bestaande soundtrack album,eventueel aangevuld met eventuele extra's. Zoals u zult merken heeft niet iedere soundtrack een uitgebreide aanvulling heeft, en van anderen is het wellicht een overcompensatie. Dat zult u zelf moeten beoordelen. Ik ga in dit artikel zal ik mijn mening en mijn visie op de zaken geven, maar er zijn meer meningen in de wereld dan die van mij, voor die andere meningen kunt uitgebreid terecht op www.filmmuziek.be en www.startreksoundtracks.com. (vergeet bij de laatste de 'www' niet anders komt u op een vreemde website terecht).

Het gekke van het hele gebeuren is dat ik er zo veel over zou kunnen en willen zeggen, maar dan zou ik het op mij moeten nemen om de complete 'bijsluiters' (boekjes) te moeten gaan vertalen naar het Nederlands om mijn verhaal te kunnen doen, dus moet u slechts genoegen nemen met de enkele uitlichting die ik maak, al is deze tekst behoorlijk uitgebreid, het is niet alles omvattend, helaas.

Nit picking zo hier en daar is voor eigen risico!
Zo dat gezegd hebbende kunnen we beginnen.

(Bron foto: www.startreksoundtracks.com)

Titel: (Music from the Original Soundtrack)
Star Trek: The Motion Picture
Componist: Jerry Goldsmith
Jaar: 1979 / 2012
Label: La-La Land
CD: 3 (Duur: 72 min. / 74 min. / 75min.) (Totaal 221)

Misschien gaat er bij u een belletje rinkelen met de vraag van 'hé er bestaat toch al een 'special edition soundtrack'?' . Helaas is die niet zo toerijkend als deze uitgave, maar beide edities hebben zo hun charme. Maar laten we bij het begin beginnen, in 1979 verscheen de eerste Star Trek bioscoop film en daarmee het soundtrack album. Dan in 1998 verschijn er de zogenaamde 20th Anniversary Collectors' Edition en nu in 2012 verschijnt er deze gelimiteerde oplage van 10.000 stuks. Laat mij meteen aanvangen met wat ik het meest bedroevende van deze uitgave vind, dan hebben we dat al vast maar achter de rug. De verpakking en omvang van dit project had zonder enige moeite de bonus CD van de 1998 editie kunnen bevatten. Ik persoonlijk vind dat een enorm gemis. Misschien dat het een rechten kwestie is, dat weet ik niet. Wat ik wel weet is wat er op die bonus CD staat, het namelijk het album 'Inside Star Trek with Gene Roddenberry'. Een album vol met interviews en gesprekken met gasten als Isaak Asimov, Leonard Nimoy, Mark Lenard en bijdrage van Nichelle Nichols. Het is een 'behind the scenes' maar dan op CD en gebracht met de nodige humor en anekdotes. Een 'must have' voor elke Star Trek fan, wat mij betreft. Helaas moeten we dat in de 2012 uitgave missen. Maar dat maakt deze editie beslist niet overbodig. Je stopt niet drie CD's vol met materiaal als dat niet van enige waarde (lees: belang) zou zijn geweest.

CD 1: The Film Score. (Nummers 1 – 21 + CD 2 Nummers 1 – 3) (Duur: 85 min.)

Deze CD bevat, in een uitstekende geluidskwaliteit, de opname van de muziek voor de film, beginnende met een korte versie van de 'Overture'. Die werd gespeeld in de bioscopen nog voor dat er ook maar een enkel beeld van de film werd vertoont, een traditie die voor al voor grote epische films (zoals Ben Hur) werd gebruikt. Star Trek The Motion Picture was de op één na laatste film die deze traditie toepaste. Opvallenderwijs moet ik concluderen dat Star Wars, dat een jaar eerder verscheen, hoe episch dan ook, daar geen gebruik van maakte. Jerry Goldsmith vroeg arrangeur Ian Fraser om zowel lange als korte arrangementen te schrijven van wat later bekend zou worden als 'Ilia's Theme'. Over 'Ilia's Theme' gesproken, wist u dat Larry Kusik een tekst schreef voor deze melodie? Het nummer, onder de titel 'A Star Beyond Time', werd opgenomen door niemand minder dan Shaun Cassidy, helaas werd het nummer slechts uitgebracht op 45 toeren single in Japan. Het werd daar beschikbaar gesteld aan bars en discotheken en natuurlijk aan de bioscooptheaters om te draaien als promotie voor de film. Het is niet gemakkelijk om aan een exemplaar van die single te komen en als je er dan eentje hebt gevonden moet men vaak diep in de buidel tasten. Gelukkigerwijs (jammer misschien voor anderen) is het nummer op genomen in deze editie van de soundtrack, op CD 3 nummer 23. De tekst van het nummer heeft heel wat raakvlakken met Gene Roddenberry's tekst voor het originele 'Star Trek Theme', en uiteraard zijn beide een liefdesverklaring.

Waar de 1998 versie als een 'expanded edition' gezien kan worden, zou deze 2012 versie gezien kunnen worden als een 'expanded - expanded edition' waarin de uitgebreide 1998 versie nog eens word uitgebreid.

Deze 2012 editie verenigt opnieuw wat in 1998 uit elkaar werd getrokken, destijds werd de muziek voor 'Main Title' en 'Klingon Battle' gescheiden, (en dat geldt voor nog een paar stukken) terwijl in eerdere uitgaven deze aan elkaar vast zaten. Nu kunnen we daar natuurlijk over vallen, of niet, ik ben geen muggenzifter maar vond het een opmerking waard omdat het iets betreft waar geen uitleg voor word gegeven.

Opvallend is dat, naast de muziek die Goldsmith componeerde, er ook muziek van Alexander Courage en Fred Streiner te beluisteren valt, respectievelijk track 9 en 12 van CD 1. In eerste instantie had Goldsmith de opdracht om geen gebruik te maken van het reeds bestaande Star Trek materiaal van de serie, maar door tijdsnood benaderde Goldsmith zowel Fred Steiner als Alexander Courage om hem te helpen. Uiteindelijk maakten Steiner en Courage een behoorlijk aantal stukken voor de film, allemaal gebruik makende van het materiaal van Goldsmith. Maar in opdracht van Goldsmith werd toch Courages thema voor de series her en der (op de juiste plaatsen) in de muziek gewoven. Daarnaast kreeg Goldsmith ook veel medewerking van Craig Huxley. Huxley was verantwoordelijk voor de muzikale geluidseffecten die de muziek van Goldsmith zo kenmerken. Later zullen we iets meer over Huxley te weten komen omdat hij bij meer dan één Star Trek avontuur werd betrokken.

CD 2 The Film Score (Nummers 1 – 3)

Kennelijk is de muziek voor de film zo omvangrijk dat men niet genoeg had aan 1 CD. Op CD 2 gaat de score namelijk verder. Hier kan ik kort over zijn, CD 2 bevat 3 stukken muziek uit de score gezamenlijk goed voor zo'n kleine 13 minuten muziek, dat brengt de totale tijdsscore voor de muziek op zo'n slordige 85 minuten. Is dat dan het enige wat er op CD 2 staat? Nee, ik zou bijna zeggen, nee natuurlijk niet. De CD is opgedeeld in nog 2 andere secties.

CD 2: The Unused Early Score (Nummers 4 – 10) (± 21 min.)

Een bijzonder kijkje in de muzikale keuken van de componist. We treffen hier de zogenaamde vroege versie aan van een aantal stukken die later hun weg naar de film vonden. De kwaliteit van deze opnamen is excellent, gezien dat het eigenlijk alleen maar demo materiaal is. Het klinkt wel iets kaler maar geloof mij wanneer ik zeg dat de diepe passages, ook diep klinken. Ik wijt de 'kaalheid' dan ook alleen maar een suggestie van minder orkest leden, of een snelle opname kwaliteit, een andere verklaring heb ik er niet voor. Zitten hier nog specifieke hoogtepunten in, nee dat denk ik niet. Het gezamenlijk hoogtepunt is wat telt hier, niet het individuele.

CD 2: The 1979 album (Nummers 11 – 19) (± 40 min.)

Tja, de titel zegt het eigenlijk al, het album zoals uitgegeven in 1979. Dit album bevat wel iets wat ik in 'The Film Score' mis, namelijk 'Ilia's Theme', natuurlijk zit de muziek verwerkt in de stukken maar het stuk zelf ontbreekt.

Op de 1998 editie word 'Ilia's Theme' zelfs aangevoerd als de 'overture', ik wil dan ook deduceren dat de 'Overture' van CD 1 (nummer 1) dan ook een ingekorte versie is van 'Ilia's Theme', misschien moet ik gaan voor het alternatief, ik denk persoonlijk dat 'Ilia's Theme' de commerciële versie van de 'Overture' is. De bijsluiter bied hierin geen soelaas. Ik dien hierbij wel op te merken dat er vele versie van dit thema in omloop zijn, getuig het aantal malen dat het in deze CD-box terug te vinden is, op z'n minst 5 keer, zonder de gezongen versie.

Het meest opvallende aan de voetnoten is dat voor dit album andere opnamen gebruikt zijn dan voor de film, zo leren we dat Goldsmith zelf dirigeerde voor het album (CD 2 nummer 11 'Main Title') maar dat voor de film het dirigeren werd overgelaten aan Lionel Newman (CD 1 numer 2), daarnaast bevat het de nodige wijzigingen, en dat geldt ook voor het er aan elkaar geplakte 'Klingon Battle'. We leren ook dat 'The Enterprise' (CD 2 nummer 14) het enige stuk is dat gelijk is aan de film versie (CD 1 nummer 5) ten opzichte van het 1979 album. Ik merk daarbij op dat ik een verschil van 3 seconden heb geconstateerd tussen de nummers. (Nitpicking only for fun). Vermoedelijk gewoon een editoriale vergissing.

CD 3: Alternates (Nummers 1 – 16)

Bevat voornamelijk alternatieve opname en uitvoeringen van de stukken voor de film. Echt veel informatie kan ik er niet over verstrekken, behalve dan dat nummer 14 'The Meld' hier ineens de filmversie betreft. Ik vraag me af welke versie dan op CD 1 nummer 23 staat. Craig Huxley beschikt over een zeer bijzonder instrument, de 'blaster beam', een soort speciaal geprepareerde gitaar, van aanzienlijke omvang, een beetje zoals je voor de piano muziek van John Cage een speciaal geprepareerde piano nodig zou hebben. Hij is de man achter speciale muzikale geluidseffecten die verweven zitten in de muziek voor diverse Star Trek films beginnende met deze film. Met name de effecten voor Vejur (of V'Ger), in dit stuk komen ze het duidelijkste tot ontwikkeling. Het ontstond per ongeluk, na een opname sessie zat Huxley nog wat Vejur melodieën te pingelen toen iedereen al naar huis was, gelukkig was er nog iemand aanwezig om het op te nemen. Meer van dit instrument is te horen in nummers 18, 19, 20 en 21 van deze CD. Verderop meer Craig Huxley.

CD 3: Additional Music (nummers 17 – 25)

Het juweel van deze hele set is misschien de aller, aller eerste opname van het o zo bekende 'Main Title', welke later de tune zou worden voor Star Trek The Next Generation. Het mooie is dat de opmerkingen van de componist dirigent Jerry Goldsmith in de opname zijn blijven zitten: het orkest maakt een fout, de muziek stopt, Golsmith geeft wat aanwijzingen, de muziek hervat en stopt direct, omdat Goldsmith niet duidelijk overkwam bij het orkest. Hij herstelt de fout en vervolgens wordt het hele stuk weer ingezet. Een bijzondere kijk in de opnamesessies van de muziek voor Star Trek The Motion Picture. Zover ik weet krijgen we nergens in welke Star Trek soundtrack album tot op heden dan ook zo'n bijzonder moment met het grote publiek gedeeld. Nummers 19 t/m 21 zijn ook bijzonder, het zijn de synthesizer geluiden die in de muziek verweven zitten maar dan zonder het orkest. Heel speciaal allemaal.

Dan merk ik nog op dat er een jazz/pop disco versie van 'Main Title' door Bob James op dit album is terug te vinden even als het reeds eerder genoemde 'A Star Beyond Time' door Shaun Cassidy en last but not least, een concert versie van 'Main Title'.

Kortom: In één woord 'uitgebreid', en dat zou genoeg moeten zijn, maar dat is het niet. Het betreft hier een gelimiteerde oplage van 10.000 exemplaren bordenvol met extra's en dat zijn 'niet zomaar extra's'. Na zo'n 221 minuten van Star Trek The Motion Picture muziek is één ding wel duidelijk tot 'Star Trek V: The Final Frontier' wil ik geen Jerry Goldsmith Star Trek tune meer horen, ik heb voorlopig wel even genoeg gehoord. Mijn advies: luister in delen, niet ineens. Technisch van zeer goede kwaliteit geheel in de lijn van de overige releases van Star Trek soundtrack re-releases, maar net even anders en veel uitgebreider. Een must, maar als u de 1998 editie heeft hoeft u zich ook niet te schamen, sterker nog, een echte liefhebber moet ze allebei hebben, in verband met de eerder genoemde bonus CD, of u moet de gelukkige eigenaar zijn van de originele LP. Wat ook bijzonder leuk is aan deze doch wat eenvoudige verpakking zijn de twee 'easter eggs' die er in verwerkt zitten. Niet te verwarren met 'paaseieren'.

Tip: Voor wie het ook op zich zal nemen om deze versie, in een niet gelimiteerde versie uit te gaan brengen; verwissel die stukken van CD 1, met die stukken die elders in deze CD-box voorkomen, waarbij vermeld staat 'film version', en creëer zowel de soundtrack op CD 1 zoals die in de film voorkwam en het verdient om op CD te verschijnen.

Wordt vervolgd…

In oktober van het afgelopen jaar was er in Londen een grote Star Trek conventie. Met een grote sterrencast: maar liefst de captains van alle vijf de series maakten hun opwachting in de Britse hoofdstad. En zij niet alleen, nog vele acteurs uit de diverse series waren aanwezig.

Natuurlijk mochten dan ook de fans niet ontbreken, diverse TFD-leden hebben deze conventie bijgewoond. Ed en Muriel zijn zo vriendelijk geweest om hun ervaringen met jullie te delen, en omdat het twee heel verschillende schrijvers en dus ook artikelen zijn, konden we dit niet integreren tot een verhaal, en krijgen jullie ze gewoon allebei. Daarnaast heeft ook onze eigen Jacqueline een verslagje gemaakt van haar belevenissen in Londen en ook dit vind je hier terug

Veel leeswerk, maar dan kunnen jullie meteen meedelen in alle belevenissen. En wie weet, komen we elkaar met z'n allen nog wel 's tegen op een vergelijkbare conventie.

STAR TREK in London

DESTINATION STAR TREK LONDON

Door: Muriel Venus
Foto's door: *Oscar van der Loo*
en Muriel Venus

Aangekondigd als Het Grootste Star Trek Event in Europa. Verder 5 Captains!!! Als ervaren FedCon gangers was dit wel heel aanlokkelijk en konden de aantrekkingskracht niet weerstaan. Dus Oscar en ik kochten kaarten voor #DSTL en gingen vol verwachtingen daarheen.

Afgelopen FedCon hadden we een paar Oostenrijkse trekkies leren kennen, die waren toen nog 'con-maagden' en konden heerlijk geplaagd worden. Ze zouden ook naar DSTL gaan en we zouden elkaar weer zien. Oscar kon het niet laten om een T-shirt te maken met USS Klagenfurt. Geweldig! Het cadeau kon niet beter gekozen zijn, zo verrukt waren ze met de shirts. We hadden er ook erg naar uit gekeken om weer een paar dagen met ze op te trekken.

Aangekomen op London City Airport en met de tram naar het hotel, naast de con. Erg comfortabel allemaal. Alles dicht bij elkaar heeft absoluut voordelen. Nadat we de spullen in het hotel hadden gebracht gingen we op tijd en lopend naar het ExCel*. Vergelijk het maar met de jaarbeurs of de RAI. Binnengekomen zagen we eerst allerlei brandweerlieden. Er bleek ook een groot Rescue event te zijn, met wedstrijden om mensen uit auto's te knippen. Heel interessant voor een ex-fire-fighter. Het verleden hier, verderop en onderweg naar de toekomst in 2360 het Star Trek event. Zaterdag bleek dat de commandeur een trekkie te zijn en zijn PR mensen haalden een stel karakters uit Star Trek naar hun zaal om voor een brandweerwagen te poseren. Jolly good! Toen bleken er nog een heel stel stille trekkies (stoere jongens die brandweerlui) uit de kast te komen om ook op de foto met ons te komen.

★ Even een time-loop, we gingen op tijd naar ExCel. Tenminste dat dachten we. In Duitsland hadden we gehoord dat er in Engeland lang niet zoveel Queue's zouden zijn. Niet waar, toch zijn er veel verschillen. We kwamen dus terecht in de eerste Q. Met ons aanmeldnummer moesten we een ticket halen. Nu zijn we er echt heilig van overtuigd dat een con betekend dat je grotendeels in een rij staat. Kennelijk is dat toch universeel. Nadat je je ticket hebt, kun je in de volgende rij gaan staan voor je goodiebag. Daarna kon je door naar de volgende rij: in een lege hal van het (beurs)gebouw werd je in een hele lange rij gezet om een half uur later naar binnen te mogen in de grote hal waar alles gebeurde. Gek genoeg is in de rij staan ook heel erg leuk. Je staat namelijk een hele tijd in de buurt van dezelfde mensen en kunt dus uitstekend een praatje aanknopen, wat misschien anders niet was gebeurd. Wat heb jij aan? Waar kom je vandaan? Kom je hier vaker? Wie is jouw favoriet? Hele mooie verhalen.

Dit was onze eerste keer voor een London Star Trek event. In London doen ze alles net even anders. Het kostte ons wat tijd om de regels hier uit te vinden. Het 3-dagen ticket voor de 5 Captain Con kostte 49 pond. Mooie prijs. De Silver pass 225 pond, Gold 299, Platinum 899 en VIP zelfs 2999 pond! Achteraf begrepen we iets meer van de prijsverschillen. De duurdere kaartjes zijn inclusief een aantal extra tickets die dus bij de 'gewone' 3-dagen ticket allemaal los gekocht moeten worden. En binnen is nog niet binnen. Je mag de hal in, maar ook voor alle gratis events moet je nog weer tickets hebben. De heerlijke panels moesten apart gekocht worden, de captains talk ook, evenals de opening ceremony, het feest 's avonds ook een forse entree, ga zo maar door. Voor de praatjes op stage A was het dus betalen, en tot onze verbazing was er voor het gratis podium B ook een ticket nodig. Dus moest je in de rij gaan staan voor een gratis ticket. Waarna je in de rij kon staan om weer in de ruimte te komen waar het praatje was. Zaterdag hadden we uitgevonden hoe het werkt door een uur in de rij te staan en dan te horen dat de kaartjes op zijn. Dus de volgende ochtend stonden we al Q'ed-up een uur voordat de zaal open ging, zodat we naar binnen konden en dan per persoon die we wilden zien in een rij te gaan staan voor een gratis ticket. We waren echt in een ander universum beland hoor.

We hebben hele leuke panels gezien van Brent Spiner, John De Lancie, Marc Alaimo, Manu Intriyami. De verhalen blijven altijd leuk. Het is prachtig om te zien hoe ze verschillend reageren op onzinnige vragen. Wat doe je met een vraag als: Je achternaam lijkt op spider. Als je een spin was, zou je je achternaam dan ook veranderen? Het loont dus de moeite om aan te sluiten in de rijen.

Het in de rij staan doen Britten anders dan Duitsers. Britten bediscussiëren de rijen en hoe zehet zelf beter zouden organiseren. Het schijnt dat Britten iets hebben met rijen en het een soort volkssport is. Als er iemand ergens blijft staan, vormt zich vanzelf een Q: er zal wel wat goeds te halen zijn... De hal was ook helemaal geprepareerd op ellenlange rijen: Er waren overal strepen op de grond zodat je in de rij kon staan. Net als bij Schiphol of zo, heen en weer. Af en toe voelde het ook als een knikker in zo'n kinderspeeltje: gootje, hop, gootje de andere kant op, hop, gootje terug, enz. Dan het trappetje, ting, ting, ting.

Een goede waarneming was: Als ze nu alle ruimte waar de rijen stonden bij de zalen getrokken hadden, waren de rijen niet nodig geweest.

Genoeg over de rijen en aparte waarnemingen. Geweldig waren de photoshoots. In kostuum Q en Guinan met John De Lancie! Verder ook met Kate Mulgrew, Bent Spiner en Patrick Stewart! Wat ook een cadeau was: we stonden bij een stand waar je de hele serie op BlueRay kon kopen. Op een groot scherm kwam Encounter at Far Point. Ik wilde een foto maken met Oscar als Q naast de opkomst van Q in de rechterstoel. Toen stond ineens Denise Crosby achter ons: 'There will be a great shot in just a moment!' riep ze. Alle aandacht naar haar natuurlijk. Ze stond wat grapjes te maken en deed of ze naar het scherm keek, toen was het weer genoeg. Maar wij stonden wel ineens op de foto met Tasha!

Een heel ontroerend moment was, dat er een man naar ons toe kwam met de vraag of zijn beertje met ons op de foto mocht. Het was het beertje van zijn vrouw, die aan kanker overleden was.

Het beertje nam hij overal mee heen om te fotograferen en op internet de reis voort te zetten. Zijn vrouw was Trekkie geweest en zou van dit event genoten hebben. Zo'n foto laat je met alle liefde en tranen in de ogen maken.

Natuurlijk was er ook weer een poging om het record aantal gekostumeerde Trekkies te breken. Meer dan 1050 kostuums in 1 ruimte is best immens. Dan zie je dat dit inderdaad het grootste Star Trek event is in Europa. We hebben wederom een record gezet. Al met al hebben we ons prima vermaakt. Een geweldig broer-zus weekeind, weer heerlijk met onze vrienden opgetrokken, mooie praatjes gehad met mensen in de rij en kennis gemaakt met een Nederlandse Data. Volgens ons en ook J.G. Hertzler lijkt hij meer op Brent dan Brent zelf. Martijn, we hopen je vaker te zien! Tot een volgende con.

Overigens, in London waren er wel heel veel mensen in een Star Trek uniform, van alle series, maar alleen de 'gewone' uniformen. De speciale karakters liepen bijna niet rond. Heel verschillend met de FedCon dus. Het gevolg was dat wij wel een attractie waren. Zo zeer zelfs dat we op gegeven moment bot moesten zijn en nee zeggen tegen de vraag voor een foto. Anders kwamen we niet toe aan de wc of een hapje eten. Dit is wel dé manier om op te vallen. Nu snap ik dat de bekende mensen cameragek worden. Je hebt geen moment voor jezelf. En vooral de nieuwere I-phones hebben een vervelend lange flits. Dan zie je nog 10 minuten overal vlekken. Arme celebrities.

Destination London 2012 19-21 oktober Excell

Door: Jacqueline Spoelder

Al een paar maanden van tevoren werd deze conventie stapje voor stapje aangekondigd via een speciale website. Alle 5 de captains kwamen naar deze conventie en er waren nog vele andere gasten. Mensen uit alle delen van de wereld waren op deze bijzondere conventie afgekomen.

Ik heb zelfs een mevrouw uit Australie gesproken die speciaal naar Londen was gekomen voor deze bijzondere conventie. Er waren ook een aantal andere leden van de TFD op deze conventie aanwezig. (Zie de verslagen van Muriel Venus en Ed van de Gevel)

Captains talk.

Op vrijdagavond was het dan eindelijk zover the captains talk. Alle 5 the captains waren tegelijk op het podium. Een uniek moment want dit was pas de 2e keer in de geschiedenis dat dit gebeurde. De vorige keer was tijdens een conventie in Philadelphia. Alle captains waren in een uitstekend humeur. Ze vonden het ontzettend leuk om samen op het podium te staan. Kate Mulgrew vertelde dat zij hele goede herinneringen heeft aan de conventie in Blackpool. Waar Patrick Stewart ook kort aanwezig was.

Daarna mochten er vragen worden gesteld. Er werd aan alle captains gevraagd wat de meest gênante vraag was die hun ooit gesteld is. Kate Mulgrew vertelde dat zij ooit werd gevraagd om twee vrouwelijke fans in het echt te verbinden. Kate Melgrew moest even slikken maar heeft de fans uiteindelijk in het echt verbonden. Avery Brooks vertelde dat hij ooit een vraag kreeg van een fan over een bepaalde scene uit een aflevering van DS9 waar hij zich helemaal niets meer van kon herinneren. William Shatner vertelde dat hij ooit door een vrouwelijk fan werd gevraagd of hij een handtekening op haar borst wilde zetten. Hij heeft toen een handtekening op haar borst gezet.

Scott Bakula kon zich geen gênant moment herinneren en die van Patrick Stewart kan ik me niet meer herinneren.

Alle captains hielden tijdens het weekend 2x een praatje. Ik had voor alle vijf een kaartje gekregen.

Kate Mulgrew

Vertelde over de tijd dat zij de rol van captain Janeway speelde. Het waren hele lange dagen maar de cast was een grote familie.

Op een vraag van een fan waarom zij het zo belangrijk vindt dat de Voyager een vrouwelijk captain heeft antwoorde Kate: Ik vind het zo ontzettend belangrijk omdat veel vrouwen door mijn rol geinspireerd weren om een wetenschappelijk beroep te kiezen en ook weren veel vrouwen door geïnspireerd om een baan te kiezen waarin ze een manager rol vervullen.

Er was nog een gênant moment voor Kate Melgrew toen zij de dame die deze vraag stelde vroeg om op te staan zodat zij haar kon zien, antwoorde de dame dat kan ik niet want ik zit in een rolstoel.

William Shatner

Vertelde dat alle langlopende series waar hij in heeft gespeeld hem een huwelijk hebben gekost. Daarom wilde hij eerst niet in Boston Legal spelen omdat hij bang was dat zijn huidige huwelijk door deze serie ook weer op de klippen zou lopen. Na overleg met zijn vrouw stemde hij toch in om de rol te gaan spelen en zijn huwelijk is niet op de klippen gelopen.

Avery Brooks

Avery brooks vertelde dat hij altijd een hele goede band met Cirroc Loften heeft gehad. Cirroc lofton beschouwde hem als een vaderfiguur. Cirroc Loften was ook op de Destination London 2012 conventie aanwezig.

Een van de leden van de organisatie ging hem ophalen. In 1e instantie begreep Cirroc Loften niet waarom hij naar de zaal was gehaald en op het podium stond. Toen hij Avery Brooks in het oog kreeg begreep hij het meteen en volgde er een lange en innige omhelzing. Cirroc Loften vertelde dat Avery Brooks en hijzelf altijd een hoop lol hadden op de set en dat ze ook een hoop goede gesprekken hebben gehad. Daarna verliet Cirroc Loften de zaal weer en vertelde Avery Brook ook nog dat hij ontzettend van lezen houdt.

Patrick Stewart

Het eerste dat Patrick Stewart deed was zich verontschuldigen voor zijn schorre stem. Het was zaterdagavond vrij laat geworden omdat ze de verjaardag van zijn zoon hadden gevierd.

Voor hem is de Destination London 2012 een thuiswedstrijd omdat hij in Londen woont. Hij vertelde dat hij het heerlijk vindt om in Londen te wonen.

Je kunt er elke dag van de week wel iets doen. Patrick Stewart bezoekt graag theatervoorstellingen, dus in Londen kan hij zijn hart ophalen. Ook zijn er een aantal luchthavens vanwaar hij makkelijk overal heen kan vliegen.

Scott Bakula

Vertelde dat hij het ontzettend leuk vond om in Quantum Leap te spelen omdat hij steeds weer een ander historische gebeurtenis moest redden.

Vanuit de zaal werd gevraagd wat hij van de vorige Star trek film vond. Scott Bakula vertelde dat hij met zijn zoons naar de bioscoop ging om de vorige Star Trek te zien. Toen hij de scene zag waarin Scotty was verbannen naar een verlaten planeet omdat hij Portus het hondje van Admiral Archer had laten verdwijnen zei hij tegen zijn zoons? Hoorde ik dat goed. Waarop zijn zoons shht riepen omdat ze vol aandacht naar de film zaten te kijken.

Ook vertelde hij dat Portus in werkelijkheid een vrouwtje was en dat de film crew uren bezig is geweest om dat te verbergen.

WERELD RECORD

Door: *Ed v.d. Gevel*

Sinds zaterdag 20 oktober 2012 heeft de TFD ten minste een nieuwe wereldrecordhouder onder de leden. Ondergetekende bevond zich namelijk tussen de 1083 lieden die het record grootste samenkomst van als Star Trek figuur verklede personen met 43 omhoog brachten.

Maar goed laat ik bij het begin beginnen. In het weekend van 19 tot 21 oktober werd in Londen de 'Destination Star Trek' conventie gehouden met als hoofdattractie de vijf kapiteins van de vijf TV-series en daarnaast vele andere gasten. Kaarten kostten tussen de 50 en 3000 pond, met de mogelijkheid tijdens de conventie nog allerlei extra kaarten te kopen. Nu verzamel ik geen handtekeningen of foto's van mezelf met de sterren, dus het goedkoopste kaartje en ter plaatse kijken wat nog nodig was voor de diverse vraaggesprekken was mijn keuze.

Ik had besloten met de trein te gaan, maar dat bleek geen gelukkige keuze, aangezien de treinen tussen Roosendaal en Antwerpen niet reden. Dankzij een snel gevonden taxi kon ik toch de grens over en mijn reis bijna volgens schema vervolgen. Het eerstvolgende vermeldenswaardige is de metro van Londen. Ik verwachtte de tekst: 'Mind the gap', maar hoorde in plaats daarvan: 'This train terminates at Mordor'. Fascinating, maar niet waar ik heen wil...

Bijwonen van de openingsceremonie kostte 'slechts' 100 pond extra, dus die sloeg ik maar over.

Vrij te bekijken zijn alleen het museum, het C-podium (praatjes van de overige gasten) en het B-podium (acteurs anders dan de captains). Het C-handtekeningen gebied is van de zijkant te bekijken en daar kun je dus ook foto's maken. Daarna moet je nog wel even zien uit te vinden wie op de foto staat. Bijvoorbeeld: wie is dit?

Dit is Daniel Stewart (juist een zoon van Patrick). Vraag van de week: hoe heeft hij te maken met Star Trek? (Antwoord aan het eind van dit verslag) Bij het A-handtekeningen gebied is het gewoon de telelens erop, klikken en maar hopen dat er niemand tussen gaat staan. In alle drukte lukte alleen de volgende foto van Avery Brooks (Benjamin Sisko).

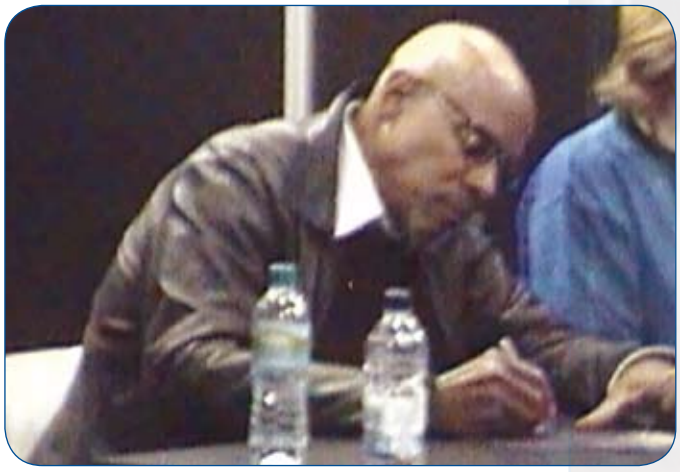

Een grappig moment aan het eind van de kostuumwedstrijd. Deze wordt gewonnen door een koppel dat verkleed gaat als Leeta en Rom en natuurlijk komt Chase Masterson (de echte Leeta) even feliciteren.

Nog even nagevraagd hoe het zit met kaartjes voor het B-podium: alleen af te halen op de dag zelf. Kortom: de volgende dag maar vroeg op om in de rij te gaan staan. Het Klingon feest van die avond (kennelijk inclusief bruiloft) heb ik mede daarom maar overgeslagen. De volgende dag blijkt echter de metro tussen hotel en conventiehal na een halte te stoppen, er zijn vervangende bussen, maar eer ik die gevonden heb is er al te veel tijd verstreken.

De rij om de hal binnen te komen is gigantisch en ik gooi mijn plannen om. Eerst haal ik het gemiste ontbijt in en daarna wordt het een dagje alleen maar C-podium. Alleen tijdens het optreden van Brent Spiner (Data) probeer ik nog even in de buurt van het B-podium te komen, maar na het zien van deze chaos,draai ik me maar snel weer om.

Op het C-podium begint het met een viertal van SFX magazine, die alle sappige verhalen voor hun magazine wilden houden. Ik heb nog nooit zo'n saai verhaal gehoord als van deze vier. Het volgende verhaal van de schrijvers/producers Brannon Braga en Ron Moore heb ik overgeslagen. De daarop volgende spreker was Paul Olsen die ooit het model van de Enterprise voor de Motion Picture beschilderd heeft (Zelfs twee keer: want toen het werk klaar was sloot iemand de lampjes in de verkeerde volgorde aan, waardoor de hele bedrading binnen in het model vervangen moest worden...). Bij de volgende film werd een ander systeem voor de special effects gebruikt, met als gevolg dat een andere schilder het hele model heeft overgeschilderd.

Richard Arnold, door sommigen wel het externe geheugen van Gene Roddenberry genoemd, is de volgende spreker. Deze man excuseert zich aan het begin van zijn praatje voor zijn grote duim... Richard stel zich voor als een fan van TOS die bij toeval Gene's assistent werd en dat nog was ten tijde van de opnames van Next Generation. Hij toont een groot aantal foto's van achter de schermen bij TNG en vertelt daar allerlei verhalen bij, waarbij Gene meestal de grote held is. Zo zou Majel Gene al enkele keren naar de logeerkamer verwezen hebben als hij geen rol voor haar kon regelen in Next Generation, totdat een van de schrijvers Lwaxana Troi verzon. Naar verluidt zou het telefoontje van Gene naar huis geweest zijn: 'Schat, ik heb een rol voor je, en je hoeft niet eens te acteren...'. Een soort 'to boldly go where no man should go'.

Van het volgende praatje van schrijvers/producers Ron Moore en Ira Behr heb ik alleen de discussie over het ontstaan van 'gold pressed latinum' onthouden.

Hierna mocht Martin Netter vertellen over zijn verzameling. Hij heeft containers vol met rekwisieten en sets van Paramount gekocht en heeft daarmee de grootste verzameling Star Trek spullen ter wereld. Hij is echter ook achter de reden van verkoop van Paramount gekomen: alleen de opslag kost al een vermogen; er een tentoonstelling van maken zou nog meer kosten. Voorlopig worden de kosten gedekt door dubbele exemplaren te verkopen en door het organiseren van photo shoots op sets bij diverse conventies, maar iedereen die een goed idee denkt te hebben wordt verzocht contact op te nemen...

De daarop volgende kostuumwedstrijd wordt gewonnen door een zesjarige Orion girl. Als afsluiter laat John Paladin (zijn naam wordt overigens nergens genoemd in het officiële programma, maar gelukkig hebben we Internet...) zien hoe je redelijk goedkoop en snel jezelf in een Klingon kan omtoveren, op zo'n manier dat het op de foto's net echt lijkt. Daarna een hapje eten en in de rij gaan staan om toegelaten te worden bij het A-podium voor de wereldrecord poging grootste verzameling van als Star Terk figuur verklede mensen. Met 1083 personen lijkt de poging geslaagd (het oude record staat op 1040), maar een officiële bevestiging van het Guiness Book is er nog niet. 's Avonds is het Next Generation feest, waarbij overigens Avery Brooks en Chase Masterson de optredende musici zijn. Wat die twee met Next Gen te maken hebben is mij niet duidelijk en het was wel duidelijk dat dit niet mijn smaak in muziek is. Omdat ik niet weet tot hoe laat de vervangende bussen rijden, maak ik het niet al te laat op het feest.

Op zondag lukt het me wel wat kaartjes voor het B-podium te bemachtigen, niet die voor Brent Spiner (Data), maar wel voor het trio Casey Biggs (Damar), Jeffrey Combs (Weyoun/Shran) en Marc Alaimo (Gul Dukat) en voor het solo optreden van Michael Dorn (Worf). Bij het praatje van Brent Spiner blijkt dat de crew de chaos van zaterdag niet herhaald wil zien. Voor de ingang van het B-podium staat nu een bord 'Q starts here'. De 'buitenlanders' kijken verbaasd, gaat John de Lancie hier iets doen? De Engelsen begrijpen het echter meteen en doen datgene waarin Engelsen meesters zijn: alvast een wachtrij beginnen voor het volgende optreden op het B-podium.

Het trio optreden is erg grappig.

Op de vraag wie van de drie de grootste schurk had gespeeld antwoordt Combs als Weyoun dat hij helemaal geen schurk was maar een ambassadeur. Op de vraag wie op de meest verschrikkelijke manier is omgekomen antwoordde Alaimo dat Dukat nog altijd in het wormgat rondzweeft. Tenslotte wordt Biggs gevraagd wat 'kanar' nu eigenlijk was. Een hele uitleg volgt die er op neerkomt dat het een soort stroop was en dat deze na vele klachten door een suikervrije variant werd vervangen. 'Ik was dan ook nooit zo opgelucht als op het moment dat ik de scene mocht spelen waarin ik uit moest roepen: 'Ik drink nooit meer kanar.'', aldus Biggs. Na afloop van dit verhaal is er nog een lange tijd te gaan voor het optreden van Michael Dorn, dus toch maar weer even langs het C-podium waar wederom Richard Arnold op het podium staat. Dit keer echter met een serie foto's van TOS en een heel stel nieuwe verhalen. Het enige dubbele verhaal is over zijn figuranten rol in Star Trek XI.

Michael Dorn (Worf) vertelt over de voor- en nadelen van het spelen met zoveel make-up. De twee zaken worden beide geïllustreerd met verhalen uit de lift. Voordeel: ze herkennen je niet, dus in een lift kun je zo wel eens te horen krijgen wat men over jouw rol dacht. Nadeel: ze herkennen je niet, dus als je met Brent Spiner en Patrick Stewart in de lift staat, dan wordt je beslist weggeduwd door de fans die die twee wel herkennen...

Terug naar het C-podium voor de zondagse versie van de kostuumwedstrijd. Die valt tegen, want het is kennelijk familiedag en de wedstrijd bestaat voornamelijk uit niet verklede ouders die pogingen doen hun in Star Trek uniform gehulde babies naar het podium te laten kruipen. Het slotakkoord is wederom voor de make-up artiest John Paladin. Waar op zaterdag nog enige logica erin zat om dit ondereel aan het eind te zetten – een extra persoon voor de wereldrecordpoging – ontging me dit keer de logica volkomen: waarom doe je dit niet aan het begin zodat de vrijwillig(st)er de hele dag als Klingon kan rondlopen.

Daarmee is een einde gekomen aan wat een heel duur weekeinde had kunnen zijn, maar dat is natuurlijk altijd een eigen keuze. Ondanks dat er zeker verbeteringen te bedenken waren, is dit evenement in mijn ogen voor herhaling vatbaar. Alleen kaartjes voor de party in de avonduren zal ik niet snel weer boeken.

Tenslotte het antwoord op de vraag eerder in dit verhaal: Daniel Stewart speelde Batai de zoon van Kamin (gespeeld door, jawel, Patrick Stewart).

Door: *Hendrik Jan Brakels*

Gerry Anderson

1929 - 2012

'Puppetmaster' tegen wil en dank.

*In het decembernummer 2012 van het TFD-magazine heb ik aandacht besteed aan striplegende en concept artist Jean Giraud, alias Moebius, en aan concept artist Ralph McQuarrie, beiden in maart 2012 overleden. Vlak voordat het blad bij iedereen op de mat plofte werd bekend dat op tweede kerstdag nog een grootheid in de SF tv- en filmwereld was overleden: Gerry Anderson, de bedenker van (onder andere) **Thunderbirds**. Vanwege de cultstatus die deze en andere Gerry Anderson producties hebben bereikt, en de populariteit die vooral **Thunderbirds** nog steeds heeft, leek het me gepast om nog eens aandacht te besteden aan de bedenker van dit alles, de 'puppetmaster' tegen wil en dank.*

Hoe het begon

Anderson is geboren in 1929. Als een stagiair bij de Colonial Film Unit van het Engelse Ministerie van Informatie kreeg hij inzicht in alle aspecten van filmproductie. Met deze kennis kreeg hij werk bij Gainsborough Pictures. Hij werkte vanaf 1946 als assistant editor mee aan diverse films van deze maatschappij. In 1949 kreeg hij werk als dubbing editor (montage van later aan het beeld toegevoegde stemmen en geluiden) bij de beroemde Pinewood Studios (later onder andere bekend van de James Bond films). Na vervolgens nog een korte periode gewerkt te hebben bij de Polytechnic Studios, richtte hij samen met Arthur Provis, Reg Hill, John Read en zijn toekomstige vrouw Sylvia - een eigen reclamebedrijf op, Pentagon Films, later AP Films (APF) genoemd. Provis vertrok na enkele jaren om eigen series, films en commercials te maken. Hill (production designer) en Read (director of photography) hebben beide veel bijgedragen aan de series van AP Films. Ook Sylvia werkte lange tijd mee. Ze bedacht veel personages voor deze series, en deed de stemmen van de vrouwelijke personages. Haar bekendste rol is die van Lady Penelope Creighton-Ward in *Thunderbirds*.

Sylvia en Gerry Anderson met een hoofdrolspeler uit Stingray (1964-'65)

Goede acteursfilms is wat APF wilde maken. In eerste instantie kregen ze echter weinig opdrachten, dus toen er na zes maanden sappelen eindelijk een opdracht kwam voor een poppenserie gebaseerd op een kinderboek, voor de toen net opgerichte Independent TeleVision (ITV), grepen ze dat aanbod met beide handen aan. Het streven was toen om die poppenserie zo goed te maken, dat daarna de opdrachten voor series en films met echte acteurs los zouden komen. Het liep iets anders...

Marionetten in plaats van echte acteurs

Na die eerste marionettenserie (*The Adventures of Twizzle, 1957-58*) kwam er van ITV een tweede opdracht: *Torchy The Battery Boy*. Het succes hiervan deed de APF-partners ertoe besluiten zelf producties met marionetten op te gaan zetten. *Four Feather Falls*, een western serie (in Nederland in 1961 op tv vertoond onder de titel *Vier Veren Waterval)*, was het succesvolle resultaat en werd verkocht aan Granada Television.

Four Feather Falls was ook de eerste serie waarin Gerry Anderson een basistechniek van 'Supermarionation' toepaste. Hierbij werden eerst de dialogen opgenomen met professionele acteurs. Daarna werd het geluid omgezet in stroompulsen die via dunne metaaldraden sensoren in de koppen van de marionetten aanstuurden. Daarmee konden de lippen van de poppen synchroon met het gesprokene bewegen. De term 'Supermarionation' (samengesteld uit de woorden Super, Marionette en

Animation) werd overigens pas bedacht tijdens de productie van de laatste afleveringen van *Supercar*, de serie volgend op *Four Feather Falls*. Daarom wordt Four Feather Falls vaak niet tot de Supermarionation-series gerekend.

Supercar

De volgende zelf geproduceerde serie, de eerste SF-serie, was dus *Supercar* (1960-'62). Granada steunde dit project echter niet en APF ging bijna bankroet. Wanhopig om de tent draaiende te houden, nam Anderson de opdracht voor drie commercials aan voor een reisbureau, het soort werk waar hij niet onbekend mee was. Een van deze commercials (*Martians*) won in 1961 de Grand Prix Award bij de British Television Commercials Awards. Het bracht naam en faam, en vooral de bereidheid tot investeren door opdrachtgevers. De eerste live-action film (Andersons vurige wens) flopte echter, wat hem tot de conclusie bracht dat de toekomst van APF toch echt in het maken van marionettenseries lag.

De redding kwam van ATV-directeur Lew Grade, die wel iets zag in *Supercar* en er geld in stak. De serie werd verkocht aan de Amerikaanse televisie en Lew Grade gaf direct opdracht voor een tweede seizoen. Grade financierde daarna ook de opvolgende SF-series als *Fireball XL5, Stingray* en *Thunderbirds.* Iedere serie weer meer uitgewerkt en succesvoller dan de voorganger.

Het succes van Thunderbirds leidde zelfs tot twee speelfilms: *Thunderbirds Are Go* en *Thunderbird 6*. Deze films deden het echter niet zo goed in de bioscoop.

Supercar was eigenlijk het sjabloon voor *Thunderbirds*: een toegewijd team, gehuisvest in een afgelegen en geheimzinnige locatie, dat gebruik maakt van een indrukwekkend multifunctioneel voertuig om goede daden en reddingen te verrichten.

De verhalen gingen vooral over gewaagde reddingspogingen waarbij in een race tegen de klok het bijna onmogelijke verricht moest worden. De serie was een bewijs voor Gerry Andersons vermoeden dat indrukwekkende hardware de aandacht kon afleiden van het houterige bewegen van de marionetten. Met name overtuigend lopen is met een marionet niet te doen, een grote frustratie voor Anderson. Daarom werd in *Supercar* en volgende series de nadruk verlegd van de poppen naar de voertuigen. In *Thunderbirds* werden bijvoorbeeld allerlei ingenieuze constructies bedacht met liften en glijbanen om de Tracy-boys, zonder dat ze een stap hoefden te verzetten, in hun voertuigen te krijgen. Dit bleek tevens de sleutel tot het succes te zijn.

Thunderbirds are go

Geen andere Anderson-serie is waarschijnlijk zo succesvol geweest (en is het nog) dan *Thunderbirds*. Herhalingen trokken door de jaren heen steeds weer veel kijkers, waarbij ook opvallend veel jeugd in de hedendaagse high-tech wereld toch weer met plezier naar deze poppenserie uit 'grootvaders' tijd keken. Zelfs nieuw uitgebrachte merchandise werd goed verkocht.

Gerry Anderson met een speelgoed Thunderbird 2 tijdens het 40-jarig jubileum van Thunderbirds in 2005

De serie was geïnspireerd op een mijnramp in Lengede, Duitsland, in oktober 1963. Na het deels vollopen van de mijn met modder en water raakten 129 man opgesloten in diverse mijnschachten. 29 man overleefden het niet. De redding van de laatste 11 - na een lang verblijf ondergronds - werd tot het 'Wonder van Lengede' bestempeld. Deze ramp gaf Anderson het idee voor een serie over een hightech reddingsorganisatie.

De titel van de serie was afkomstig uit de brief van zijn broer Lionel over de luchthaven *Thunderbird* Field.

In de serie - spelend in 2066 - heeft de familie Tracy de hoofdrol (en hun fantastische voertuigen eigenlijk nog meer). Vader Jeff Tracy, voormalig astronaut, had zijn vrouw verloren in een tragisch ongeval. In de overtuiging dat haar dood voorkomen had kunnen worden als er een goede reddingsorganisatie snel ter plekke was geweest met efficiënte apparatuur, richt hij zelf *International Rescue (IR)* op.

Op een geheime basis, Tracy Island, bouwt hij samen met de briljante wetenschapper 'Brains' aan de apparatuur en organisatie van IR. Zijn vijf zonen worden de piloten van de diverse reddingsvoertuigen. Deze zoons hebben overigens de voornamen van de eerste Amerikaanse astronauten: Alan Shepard, Virgil Grissom, John Glenn, Scott Carpenter en Gordon Cooper.

Bijrollen waren er, naast Brains, voor de Britse geheim agente Lady Penelope Creighton-Ward en haar chauffeur Parker, veelal rondrijdend in de beroemde 'shocking pink' Rolls Royce, en Tracy's huisbediende Kyrano en diens dochter Tin-Tin (deze laatste was ook de 'love interest' van Alan Tracy). De aartsvijand in de serie was de Hood, een mysterieuze Oosters getinte man die niets anders wilde dan het inpikken van de Thunderbird-voertuigen om daarmee vervolgens de wereld te kunnen overheersen.

De Tracy's gebruikten regelmatig de term 'F.A.B.' Anderson kreeg vaak de vraag waar die letters F.A.B. voor stonden. 'Nergens voor' was dan steevast het antwoord. Het was slechts een variant op 'Roger' of 'Ten-Four', *call signs* die op zich niks betekenen, maar ook in de huidige lucht- en ruimtevaart nog steeds gebruikt worden om ontvangen instructies te bevestigen. Niettemin worden er desondanks nog steeds allerlei betekenissen aan gegeven: 'For All Brothers' of 'Full Acknowledgement of Broadcast'. Sommige fans weten het blijkbaar beter dan de bedenker.

Merchandise

De series – vooral vanaf *Thunderbirds* - waren dusdanig succesvol dat de koppeling met merchandise zeer rendabel bleek. Om het een en ander in goede banen te leiden, ontwikkelde APF zich tot Century 21 Productions. Behalve de filmstudio's viel hier ook alle merchandise onder, de platen-, publicaties- en speelgoedproductie, zodat Anderson en partners de kwaliteitscontrole konden behouden over de aan hun series gerelateerde producten. Behalve voor de eigen series verkreeg men ook merchandise-rechten over niet zelf geproduceerde populaire series: *The Man From Uncle, Tarzan, The Green Hornet, Bewitched, The Monkees, The Saint*, en andere.

'Hofleverancier' van Anderson werd Dinky Toys. Door de jaren heen mocht deze firma onder licentie een aantal bekende en minder bekende voertuigen uit de Gerry Anderson-series vervaardigen. De roze Rolls Royce van Lady Penelope en de groene Thunderbird 2 (met een piepklein TB4-tje in de buik) zijn wel het bekendst.

Captain Scarlet

Een serie die *Thunderbirds* opvolgde was *Captain Scarlet and the Mysterons*, ook wel kortweg *Captain Scarlet* genoemd. De serie was in Nederland bij de AVRO te zien, maar werd na zes afleveringen al gestopt. Pas in 1996 werden alle afleveringen door de TROS in de middaguren uitgezonden.

De serie speelt, net als *Thunderbirds*, in de toekomst, rond 2068. Een groepje astronauten gaat op expeditie naar de planeet Mars. Tijdens deze expeditie ontdekken ze een grote stad op Mars en wanneer ze de stad willen binnentreden worden ze plotseling beschoten. Uit zelfverdediging besluiten ze de stad te vernietigen. Hiermee lokken ze onbedoeld een interplanetaire oorlog uit. De stad bleek toe te behoren aan de Mysterons, een ras van buitenaardse wezens dat beschikt over superkrachten. De Mysterons willen nu de complete aardbevolking uitroeien en de aarde overnemen. Dit doen ze door diverse terroristische aanslagen te plegen. Spectrum is een internationale veiligheidsorganisatie die deze kwaadaardige wezens moet tegenhouden. Captain Scarlet is een van de agenten van Spectrum, hij beschikt over bovennatuurlijke krachten en is daarmee Spectrums belangrijkste troef in de strijd tegen het kwaad.

Alle agenten van Spectrum (spectrum is de naam van kleuren in een lichtstraal) hebben een kleur als codenaam: zo heb je naast Captain Scarlet, ook Captain Blue en Lieutenant Green. De leider van Spectrum is Colonel White. Ook over deze naam is nagedacht: alle kleuren in een spectrum komen in wit bijeen. Daarnaast bevat Spectrum ook nog een team van vijf vrouwelijke straaljagerpiloten, Angels genaamd: Destiny, Harmony, Melody, Symphony en Rhapsody Angel. Spectrum is bewapend met straaljagers (Angel Jet), legertanks (SPV en MSV), snelle sportwagens (SPC) en helikopters.

De marionetten waren anatomisch correcter dan die van voorgaande series. Eerder waren met name de hoofden in verhouding te groot ten opzichte van de lijven, omdat de mechaniekjes voor het bewegen van mond en ogen veel plek in beslag namen. Bij de Captain Scarlet poppen was de verhouding tussen lijf en hoofd beter.

Bij Spectrum werd een call sign gebruikt die wel een betekenis had: 'S.I.G.', wat stond voor 'Spectrum Is Green', eveneens vergelijkbaar met de eerder genoemde bevestigingen 'Roger' en 'Ten-Four'.

Space 1999

Ook dit is een Gerry Anderson serie die in Nederland op de buis is geweest, de tweede serie waarin Gerry Anderson zijn vurige wens kon uitvoeren om met echte acteurs te werken (de eerste serie was *UFO*, de opvolger van *Captain Scarlet*).

Space 1999 is het verhaal van Maanbasis Alpha, waar de opslag van nucleair afval op de maan werd geregeld en onderzoek gedaan werd. De basis is bemand met 311 bemanningsleden. Op 13 september 1999 gebeurt een ramp. Het nucleair afval ontploft in een gigantische kettingreactie, waardoor de maan uit haar baan om de aarde schiet, de diepe ruimte in.

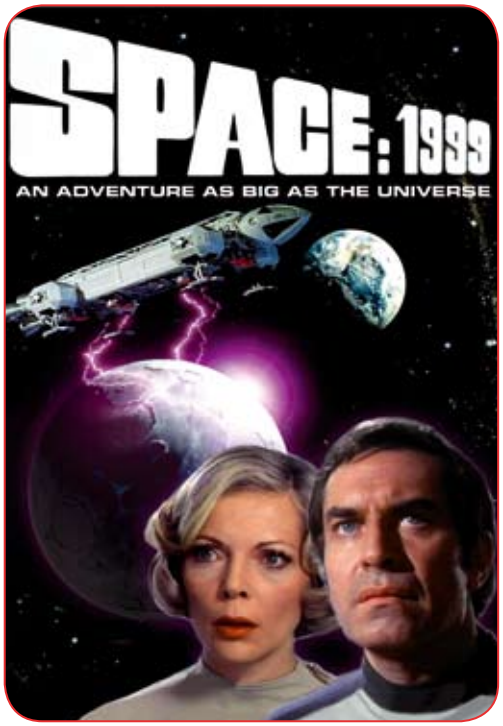

De maan wordt zo in feite een ruimteschip, waarvan de bemanning allerlei avonturen beleeft. Het acteursechtpaar Martin Landau en Barbara Bain speelden - na op tv bekendheid verworven te hebben in de 60'er jaren serie *Mission Impossible* - de hoofdrollen als Commander John Koenig en Dr. Helena Russell.

De samenwerking tussen Gerry en Sylvia Anderson stopte gedurende de productie van het eerste seizoen van *Space 1999*. Hun huwelijk stond toen al langere tijd onder druk. In 1975 maakte Gerry zijn plannen om te gaan scheiden bekend. Hierna verbrak Sylvia al haar connecties met Gerry en zijn productieteam.

Haar taken werden deels overgenomen door Fred Freiberger, de producer van het derde seizoen van Star Trek (TOS).

Ups en downs

Hoewel Anderson dus liever een regisseur/producer van films met echte acteurs had willen zijn, had hij wrang genoeg het meest succes met de poppenseries die in de 60-er jaren van de vorige eeuw gemaakt werden. Hij heeft er altijd een tweeslachtige gevoel over gehouden: 'Ik kon alleen maar naar de fouten van die poppen kijken. Ze konden niet eens iets oppakken. Maar wie ben ik dat ik die poppen ga zitten bekritiseren? De hele wereld hield van ze'.

Voor het gebrek aan waardering voor zijn latere werk worden diverse redenen geopperd. Zo zou de scheiding van Sylvia hem niet alleen persoonlijk aangegrepen hebben, maar miste de series na haar vertrek ook haar inbreng: het vrouwelijke element, de emoties in de karakters en dergelijke. Daarnaast speelde ook de afnemende belangstelling, teruglopende kijkcijfers, op de Amerikaanse markt mee.

Een aardig succesje boekte Anderson nog weer in 1991 met de videoclip voor het nummer *Calling Elvis* van de Britse band Dire Straits. Het nummer werd geschreven door Mark Knopfler, en verscheen voor het eerst op het laatste studioalbum van de band, On *Every Street* (1991). De videoclip van het nummer werd geregisseerd door Gerry Anderson en bevatte beelden van de televisieserie Thunderbirds. Voor de clip werden enkele *Thunderbird*-marionetten, zoals die van Jeff Tracy en Lady Penelope Creighton-Ward zelfs weer uit de kast gehaald. Daarnaast werden er voor de clip marionetversies gemaakt van de leden van Dire Straits zelf.

Nalatenschap

Tegenslagen of niet, Gerry Anderson heeft hoe dan ook een onuitwisbare indruk achtergelaten en ook de basis gelegd voor het special effects werk waar regisseurs als Spielberg en Lucas schatplichtig aan zijn. De belangrijkste special effects medewerker van APF was Derek Meddings (1931 - 1995). Heel veel van de gebruikte miniaturen, decors en dergelijke. waren van zijn hand.

Tevens verzorgde hij veel van het pyrotechnische werk (de vaak spectaculaire explosies, raketvlammen en dergelijke). Meddings heeft in latere jaren dan ook aan veel grote films meegewerkt, waaronder een aantal James Bond films, Superman, Batman (1989) en dergelijke.

Ook een vrij recente film als *Moon* (2009) van Duncan Jones is duidelijk weer geïnspireerd door het pionierswerk van Anderson en Meddings, door het gebruik van - niet computer gegenereerde – schaalmodellen van voertuigen.

De 'puppetmaster' mag dan niet meer onder ons zijn, ik vermoed dat hij vanaf zijn 'Cloudbase' af en toe nog steeds een beetje aan de touwtjes trekt in de tv- en filmwereld!

TV-series en films van Gerry Anderson

Met 'gewone' marionetten

The Adventures of Twizzle (1957-1959)
Torchy the Battery Boy (1957)
Supermarionation
Four Feather Falls (1960)
Supercar (1961-1962)
Fireball XL5 (1962-1963)
Stingray (1964-1965)
Thunderbirds (1965-1966)
Captain Scarlet and the Mysterons (1967-1968)
Joe 90 (1968-1969)
The Secret Service (1969)

Met live acteurs

UFO (1970-1971)
The Protectors (1972-1974)
Space: 1999 (1975-1977)
Supermacromation (handpoppen)
Terrahawks (1983-1984, 1986)
Stop motion
Dick Spanner, P.I. (1987)
Met live acteurs
Space Precinct (1994-1995)
Stop motion/CGI
Lavender Castle (1999-2000)

Animatie

Firestorm (2003)
CGI (animatie)
Gerry Anderson's New Captain Scarlet (2005)

Films

Crossroads to Crime (1960)

Thunderbirds Are Go (1966)
Thunderbird 6 (1968)
Doppelgänger (1969) of Journey to the Far Side of the Sun (Amerikaanse titel)

Bronnen:

The Rough Guide to Cult TV, Penguin Books 2002, isbn 1-84353-009-0;
Fanderson website: www.fanderson.org.uk;
Wikipedia (Nederlands en Engels);
TV Zone Special #57, 2004.

Poster tribute aan Kuipers en Anderson

Van 'onze' ESA-astronaut André Kuipers, geboren in 1958 en dus een lagere school jongetje ten tijde van de vertoning van Thunderbirds op de Nederlandse tv, is bekend dat naast de Perry Rhodan boekjes ook die beroemde marionettenserie bij hem de interesse voor ruimtevaart heeft aangewakkerd.
De middenposter - herdrukt in dit blad vanwege een foute weergave in het decembernummer - heeft door het overlijden van Gerry Anderson een dubbele lading gekregen: oorspronkelijk bedoeld als een geintje in het 'André Kuipers-jaar 2012', maar nu ook als een ode aan Gerry Anderson.

Als onze 'Flying Dutchman' André Kuipers voor de derde keer de ruimte in

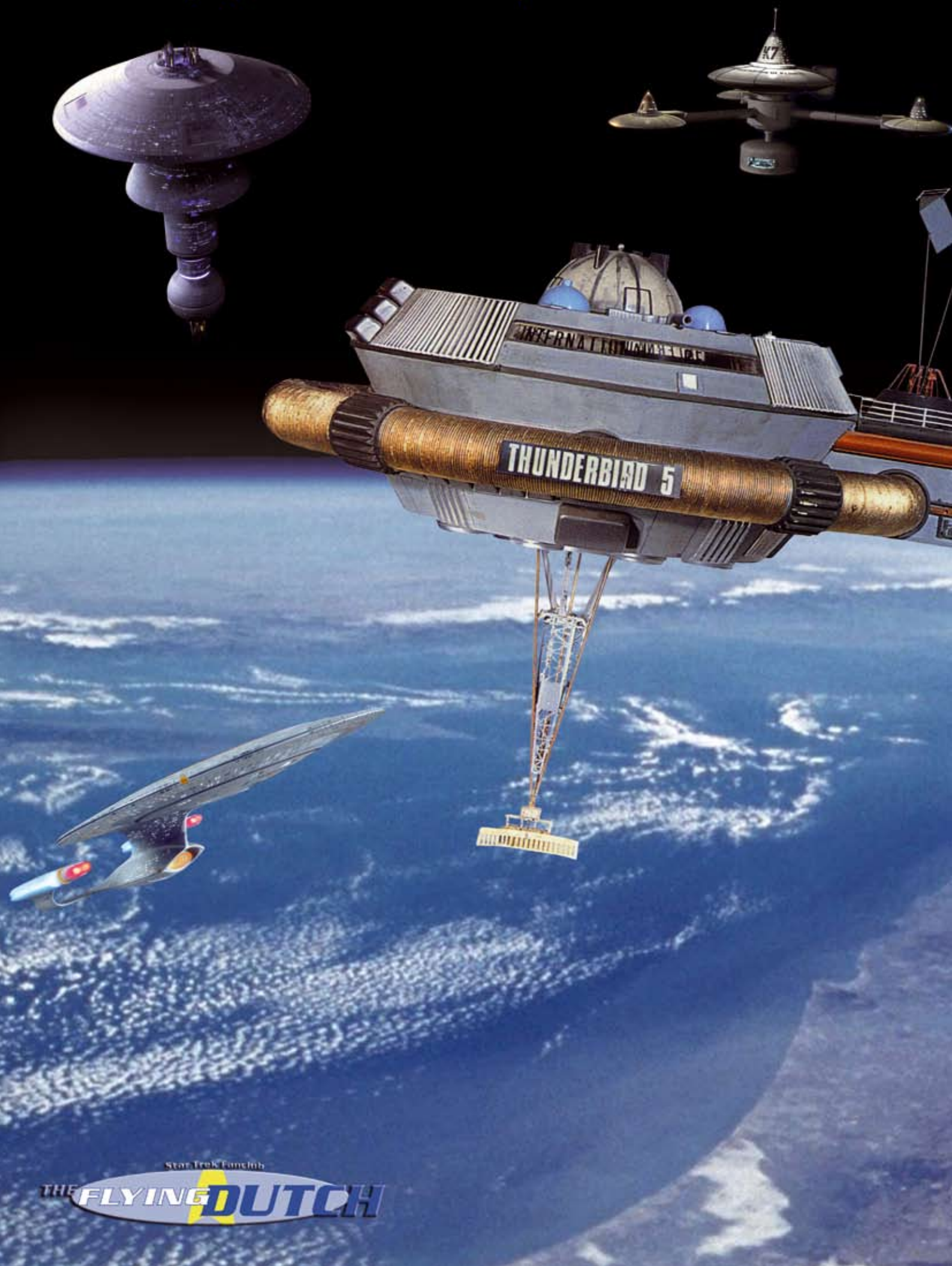

Star Trek Fanclub
THE FLYING DUTCH

n mocht...

© Hendrik Jan Brakels 2012 voor TFD

Uit de Doos

cards from the final frontier

Door: Harm Koopman

Het is wat laat, maar ja ons eerste magazine verschijnt nu eenmaal om diverse administratieve redenen pas aan het einde van het kwartaal, daarom voor iedereen die net uit de winterslaap komt: welkom in 2013!

Natuurlijk mag ik er in deze kaartrubriek eigenlijk niet over schrijven maar alle ogen zijn waar het Star Trek betreft gericht op 'Into Darkness', zelfs de TFD was er dit keer met haar website enorm vroeg bij.

In trading card land is er op dit moment (19 januari 2013) nog niets te bespeuren van een eventuele set rondom de nieuwe film, sterker nog voor eind februari 2013 is de zoveelste original series set aangekondigd…

Afijn, laten we niet op de zaken vooruit lopen in de laatste nieuwsbrief van 2012 passeerde de op 16 november 2011 uitgegeven 'Star Trek Classic Movies Heroes & Villains Premium Pack Series Trading Cards' de revue.

Ik ben van mening dat deze bijzondere set, pak die laatste nieuwsbrief er nog eens bij, moet blijven bij een eenmalige uitgave. Teveel van dit soort sets betekent voor de echte completisten dat ze niet meer aan het verzamelen zijn, maar aan het investeren.

De inkt van 'Star Trek Classic Movies Heroes & Villains Premium Pack Series Trading Cards' is nog niet opgedroogd of Rittenhouse laat weten dat serie twee, als opvolger van de eerste serie rondom de 'next generation', uitgegeven op Picard (Patrick Stewart) zijn verjaardag, 13 juli (2011) begin 2012 zal gaan verschijnen.

En inderdaad aan het eind van december 2011 staat op de website van Rittenhouse een aankondiging voor Star Trek: The Complete TNG (1991-1994) Series 2 met als vermoedelijke verschijningsdatum februari 2012. December 2011 en januari 2012 gaan in trading card land stil voorbij, maar met veel tromgeroffel is 22 februari 2012 het moment waarop de serie verschijnt en dat is natuurlijk voortreffelijk gepland want 2012 was het jaar van 25 jaar TNG (we hebben niet voor niets als TFD ook een feestje gebouwd ☺).

In deze 'uit de doos' gaan we dan ook met z'n allen een afterparty houden want het 25 jarige jubileum zit er dan wel op, jullie 'uit de doos' schrijver zag geen kans meer om de set nog in 2012 te bespreken…

Net als series 1 is het een kolossale set, met maar liefst 4 handtekeningen in iedere doos en een geweldig aantal afbeeldingen uit de laatste seizoenen van 'The Next Generation'. Zijn we er klaar voor?

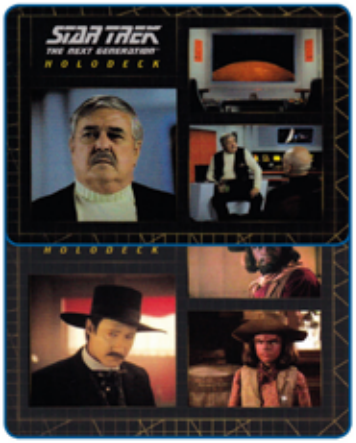

Qua opmaak is er niet al te veel nieuws onder de zon, dat is nu eenmaal het nadeel van iedere series 2 en daar valt feitelijk weinig over te schrijven, zie een eerdere nieuwsbrief als je daar meer over wilt weten. Het is bekend dat de 'uit de doos' schrijver niet zo'n hele grote fan is van snapshot tradingcards, de 88 kaartjes uit de basis set hebben maar liefst drie afbeeldingen aan de voorzijde en ook nog eens twee op de achterkant, maar zijn wel van hele mooie kwaliteit. Uiteraard zou Rittenhouse, Rittenhouse niet zijn als de kaartjes niet netjes doorlopend genummerd zouden zijn, dat zijn ze dan ook, er wordt begonnen met 89 en geëindigd met 176.
Die nummering wordt zelfs zo ver doorgetrokken dat ook de checklist 179 en 180 zijn want ja, 177 en 178 waren te vinden in series 1. Net als met series 1 zijn er ook dit keer weer 4 promokaarten en is de basis set aanwezig in een foil parallel uitvoering, zou je dus alleen promo's en basiskaarten verzamelen heb je met deze beide sets al 2 x 4 + 4 x 180 = 728 kaarten zonder ook maar 1 special in bezit te hebben.

Kende series 1 een special tribute set met 18 kaarten, die wordt met 19 tot en met 36 uitgebreid in series 2. Mensen vragen mij altijd iets in de trant van wat vind jij nu het mooiste, beste, leukste kaartje? Dat is voor mij iedere keer weer opnieuw een uitdaging, maar vaak toch wel ergens mee verbonden, persoonlijk vind ik 'Darmok' een van de allerbeste next generation afleveringen, dus ja, doe mij dit keer maar tribute kaartje 23 van Paul Winfield (die ook nog eens een mooie rol heeft in 'The Wrath of Kahn'). Alles is echter relatief, toen ik dit kaartje aan mijn vader liet zien was de reactie 'wat heeft die vent nu voor pannenkoek op zijn hoofd' en opeens was zijn zoon weer op aarde in plaats van in zijn geliefde science fiction serie.

Na de tribute insert is er dan een nieuwe set (9 kaartjes) met als titel 'best of the holodeck'. Helaas ook hier weer drie afbeeldingen op de voorzijde en twee op de achterkant, bovendien zijn de kaartjes ook nog eens redelijk donker, oftewel dit had stukken beter gekund.

Insert set nummer vier is opnieuw een vervolg. Hadden we in series 1 al negen kaarten met als thema de USS Enterprise 1701-D, in series twee worden er met de nummers E9 tot en met E18 nog eens negen aan toegevoegd. Wat ons daarna rest, inderdaad een ware buslading (maar ja, wat wil je met 4 stuks per doos) aan handtekeningen.

Natuurlijk vinden we daar veel van onze grootheden terug: William Riker (Jonathan Frakes), counselor Deanna Troi (Marina Sirtis) en ook super grootheid Q (John de Lancie) is van de partij. Ook enkele original series acteurs komen voorbij, zoals bijvoorbeeld commander Quinteros (Gene Dynarski) en nog veel, heel veel, minder bekenden waarvan sommige al wel eerder een kaartje hadden gesigneerd en anderen weer niet.

Tot slot, om de totale beide sets echt compleet te maken werden de series 1 uitgegeven pin kaarten, te weten:
CP1 ➔ Captain Jean-Luc Picard
CP3 ➔ Commander William Riker
CP5 ➔ Doctor Beverly Crusher
CP7 ➔ Lieutenant Worf
CP9 ➔ Ensign Wesley Crusher

Aangevuld met:
CP2 ➔ Lieutenant Commander Data
CP4 ➔ Counselor Deanna Troi
CP6 ➔ Lieutenant Commander Geordi La Forge
CP8 ➔ Lieutenant Tasha Yar
CP10 ➔ Doctor Katherine Pulaski

Het hoeft natuurlijk geen betoog dat CP10 mijn favoriete kaartje is, want na 'good old country doctor' DeForest Kelley is zij toch wel mijn nummer 2, op de voet gevolgd door LeVar Burton in mijn favoriete star trek acteur & actricelijstje.

Iedereen die besloot het bijbehorende album (binder) aan te schaffen werd nog getrakteerd op een handtekening van Earl Boen, (in zijn rol als Nagilum in 'Where Silence Has Lease').

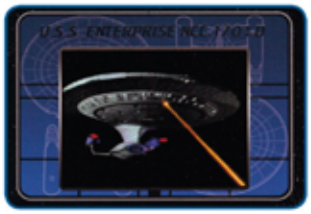

Tot slot waren er nog de nodige extra's voor de big-spenders onder ons, kocht je drie cases dan werd je beloond met een Brent Spiner handtekening (in zijn rol als doctor Noonien Soong in 'Brothers'), ging je voor maar liefst zes cases leverde dat een Leonard Nimoy op (in zijn rol als Spock in 'Unification')
Met deze beschrijving gaat er dan opnieuw een uitgave van Rittenhouse de 'uit de doos' (en dus TFD) historie in!

Het zal de kenner zijn opgevallen dat hij een kaartje mist: de James Doohan cut signature card in een belachelijk kleine oplage, ongetwijfeld de totale afknapper van de set. Persoonlijk begrijp ik echt niet waarom deze kaart is toegevoegd, er zijn van Jimmy maar liefst 9 verschillende gesigneerde tradingcards uitgegeven sinds 1997, dus wat de motivatie is voor deze kaart... ?? ... Het is mij een raadsel, (tot op dit moment waren deze kaarten met een extreem kleine oplage voorbehouden aan de master himself – 'Gene Roddenberry' en dat vond ik daarmee enigszins gerechtvaardigd).

Tot zover... eh, o ja.... voordat ik weer wordt aangevallen dat ik niet compleet ben: er is een tiende 'best of the holodeck' kaartje, Deze H10 (afkomstig uit Relics) kon je bemachtigen via het 'reward' card programma dat Rittenhouse aanbiedt via haar website!

TREK SAGAE

Zoals beloofd is hier dan eindelijk het winnende verhaal van onze vorige Trek Sagae editie. Ja, vorige, want editie 2012 is ook alweer ten einde gekomen en op het moment van schrijven van deze inleiding worden de verhalen druk herschreven, van jurycommentaar voorzien en beoordeeld, etc… In het volgende blad hoop ik al een van de nieuwe verhalen met jullie te kunnen delen. Maar nu eerst dus nog het winnende verhaal van Trek Sagae 2011, geschreven door Django Mathijsen.

Een van de juryleden zegt hierover het volgende: 'De juiste hoeveelheid personal interest zonder echter sentimenteel te worden, een sterk verhaal, een prachtig en origineel onderwerp en de juiste hoeveelheid exotica die naar voren komt zonder dat het onherkenbaar wordt.' Ben je het daarmee eens? Of juist niet? Zou jij ook dit verhaal als winnende gekozen hebben, of gaat jouw voorkeur juist uit naar een van de andere gepubliceerde verhalen? Laat het ons weten, met de reden natuurlijk, en wie weet, kan ik onze grote vriend de EMH weer een keer een pleziertje doen met wat post…

Maar nu eerst: lekker lezen!

oorlogsherinnering

Door: *Django Mathijsen*

Al wat ik zie is leegte, al wat ik hoor is stilte, al wat ik voel is de kou van drie graden Kelvin. Ik ben brein, hart en ziel van dit schip. Ik vecht er al bijna mijn hele leven mee en voor.

Het is bijna een halve eeuw geleden dat ik de jongste vlaggenschip-kapitein uit de geschiedenis werd. Het was na ons gevecht tegen de alliantie van Rymalla, net buiten de asteroïdengordel van de Ster van Barnard. Kapitein Stegar sneuvelde toen de commandobrug het begaf. Ik nam het commando over en liet een commandopost improviseren in de staart van het schip. We lokten de vijandige schepen in een komeetveld. Het duurde bijna een jaar om met het gehavende schip terug te vliegen naar de Aarde. Daar werd ik benoemd tot de nieuwe kapitein. Ik was slechts eenentwintig. Irma was zo trots.

Irma, lieve Irma.

We gingen op huwelijksreis naar het Oase vakantieparadijs op Mars, terwijl het schip gerepareerd werd. Twee hele maanden. De langste tijd die we ooit samen zijn geweest. Hoe konden wij weten dat de separatisten op het punt stonden de oorlog te verklaren aan de Sol Unie? Ik heb het getroffen met Irma. Als dokter bij de Interstellaire Macht weet ze wat plicht en eer betekenen.

Hoelang zit ik hier al zo op de brug? Seconden, minuten, uren, dagen? Geen idee. Het voelt als jaren. Ik kan mijn benen niet meer bewegen of voelen. Maar dat is goed: zo word ik niet afgeleid door pijn. De kou is al erg genoeg. Die onpeilbare koude. Hij omringt me: de koude en leegte van de ruimte. Hij dringt tot diep in me door en probeert mijn hart en ziel te verlammen.

Hou op met klagen. Concentreer je, Berend! Je hersens werken nog. Zoek uit wat er is gebeurd.

De separatisten moeten een nieuw wapen hebben gebruikt. We zagen alleen een gloeiende nevel. Een stofwolk van lage dichtheid, niets dat de schilden niet aankonden, volgens de ruimteverkenningsmatrix. Hij fonkelde als een gepointilleerde regenboog, versplinterd door de zwaartekracht van een zwart gat. Ik beval mijn scheepstelescopisten om hem goed te documenteren voor de wetenschappers thuis. Ik dacht dat het een buitenkans voor Duco zou zijn.

Ik moet de vloot op de hoogte brengen over dit nieuwe wapen. Waarom krijg ik de kwantumradio niet aan de gang? Het moet aan de nulpunts-batterijen liggen: geen flauw idee waarom ze geen vermogen meer leveren. Ze kunnen toch niet uitgeput zijn? Gelukkig lijken de synaptische interfaces in mijn helm nog te werken. De batterijregelsystemen moeten beschadigd zijn bij de aanval. Toen de eerste neveldeeltjes insloegen, gloeide de romp. Donder- en kraakgeluiden echoden door het schip. De vloeren schudden alsof we een atmosfeer binnenvlogen. Het schildalarm loeide: onze diamantschuimschilden werden aangevreten. Voordat ik een uitwijkmanoeuvre kon bevelen, legden explosies het schip lam.

Hoelang houd ik dit vol? Ik moet een uitweg vinden! Ik heb het schip uit zoveel uitzichtloze situaties thuisgebracht. Thuis bij Irma en onze zoon Duco. En kleine Kapkap, die altijd zit te spelen met zijn speelgoed machineruimte en synaptische helm. Hij is steeds zo blij als ik oorlogssouvenirs terugbreng. Hij is vooral trots op die ketting met die splinter diamantschuim die door een railguninslag gesmolten was. Hij is weer gestold in de vorm van een teddybeerhoofdje. Het moet vijf jaar geleden zijn dat ik hem aan hem gaf. Ja, hij was vier. Hij heeft hem nooit afgedaan.

Begrijp me niet verkeerd: ik ben gek op Duco en trots op hem. Hij heeft Irma's hersens.

Maar ik voel me nooit thuis bij Duco en zijn vrouw, allebei topastronomen. Behalve in Anjo's slaapkamer. In hem, mijn kleinzoon, zie ik mezelf. Al sinds ik zijn kamer binnenliep en hij in de houding sprong, nog op wankele beentjes. Hij salueerde en zei: "Kapkap". Hij heeft een scherpe geest. Irma's hersens weer. Maar ook het hart van een leeuw en de ziel van een draak. Die heeft hij van mij. Ooit wordt hij een uitstekende Interstellaire Macht officier.

Laat je verstand niet afdwalen, Berend. Vind een weg terug. Kleine Kapkap rekent op je. Je weet dat je het kunt. Denk. Denk! Typische separatistenbeduvelarij, om die rare nevel te sturen. Net zoals die asteroïde die het zuidelijk halfrond grotendeels vernietigde. De Aarde zag die ook niet aankomen.

Geluiden!

Wat is dat? Microasteroïden? Voetstappen? Mijn bemanning? Heeft iemand anders het overleefd, verlamd in het donker, net als ik? Ik moet...

Licht!

De lampen in het schip gaan aan. Een stekende pijn in mijn ogen en zelfs mijn hersens. Nooit eerder voelde pijn zo troostend aan. Het licht spoelt de leegte weg. Eindelijk.

O, en warmte!

Hij stroomt door me heen, vult me en brengt mijn moleculen weer in beweging.

Levensbehoudssystemen komen weer op gang! Een wonder. Mijn mooie schip, ik wist dat je me niet in de steek zou laten, meid. Ik moest alleen doorzetten. Samen kunnen we...

Wacht... Ik heb dit niet gedaan.

Snel, systeemdiagnose. Daar! Zie je? Nog steeds geen energie uit de nulpuntsbatterijen. Waar komt dat levensbehoudsvermogen vandaan?

De grafieken. Volg de energiestromen. Vreemd: de nulpuntsbatterijen worden opgeladen! Alle energie komt van een externe bron. Van buiten het schip! Iets of iemand voedt mijn schip.

De externe camera's. Is daarvoor genoeg energie?

Als ik deze leidingen verleg... Ja!

Heilige moeder van Andromeda... waar zijn we?

Gebogen metaal en grove vezelspanten. Stangen, platen en tanks. Als een lappendeken aan elkaar geflanst met gerafelde tuien. Wat een bouwvallig ruimtestation. En daar beneden... we cirkelen rond een bruine, kraterbezaaide planeet. Of is het een maan? En zijn dat twee zonnen? De ene schijnt feller dan de andere. Dit moet Alpha Centauri zijn.

Het station heeft metalen tentakels met gigantische klauwen. Ze houden mijn schip vast.

En niet alleen mijn schip. Dat is een splinternieuwe jager daarachter, helemaal in stukken gereten. In die klauwen links, dat is een troepentransporteur met een enorm gat in de romp. Tjonge, die schepen hebben ook actie gezien. Dat puntige schip... Wat is dat? De schilden zijn zwart. En zijn die uitsteeksels aandrijfsystemen? Nog nooit zoiets gezien. Een nieuw separatistenschip?

Een kerkhof. Dat is dit. De separatisten hebben mijn schip hierheen gesleept om uitgeslacht te worden.

"Temperatuur en partiële gasdrukken binnen de toleranties."

Wie zei dat? Snel, interne bewaking activeren.

Wow, de biobewegingsdetectoren slaan aan in de laad- en machineruimten. Mensen. De camera's tonen mannen in sjofele ruimtepakken. Ze lijken niet op bekende uniformen. Een paar zijn vrouwen, te oordelen naar hun lichaamsvorm. Net zo slonzig.

Separatisten?

"Deze plaat houdt wel tot we alle rotzooi eruit hebben gesloopt." Een andere stem. Deze komt van een man in vrachtruimte vier. Dat is waar mijn schip werd opengereten. Ik zie een melkwitte diamantplaat over het gat geplakt.

"Deze twintig kalibers zijn nog in goede staat." Weer een andere stem, nu van een van de geschutskoepels.

Ja, separatisten uit de kolonies. Aan boord van mijn schip. Overal, als een virusinfectie.

Ik ben bijna mijn halve schip kwijtgeraakt in de aanval. Die rare nevel sneed erdoorheen als een verjaardagstaart. Wij voelden ons verpletterd worden door tientallen, nee: honderden keren de zwaartekracht. Het grootste deel van de bemanning was dood binnen enkele seconden. Ik slaagde erin de brug af te sluiten. Dat is waarschijnlijk mijn redding geweest. Ik had altijd al goede overlevingsinstincten. Daarom volgden mannen en vrouwen me door hellevuur. Ze zijn allemaal weg nu. En ik houd het nog maar net vol. Ik heb ze laten stikken.

Houd je kop! Dit is geen tijd voor treuren en schuldgevoelens. Herinner je je prioriteiten en doelen: elimineer de separatisten tot de laatste man en installatie. Zolang ik er nog ben, kan ik vechten. Ik ben gewond, maar heb een voordeel op die komeetstoffers. Ik ken elk systeem en elk hoekje van dit schip. Zelfs zonder benen kan ik via de leidingen elk deel van het schip sneller bereiken dan zij. Ik zal ze krijgen. Ik gebruik alle verdedigingssystemen tegen hen. Ze zullen niet weten wat ze overkomt.

Ik zie en hoor ze overal. Ze praten via QF communicatoren en schroeven onderdelen los. Het is alsof ik ze voel knagen aan mijn schip, die ratten. Zeker twintig, werkend in groepjes van drie of vier. Terwijl ik hun vitale gegevens bekijk op de interne bewaking, hun harten kloppend op het scherm, voel ik een grijns op mijn gezicht. Welke hartslag elimineer ik het eerst?

Die ene die het had over het slopen van mijn schip. Geen kans dat jij mijn meisje uiteentrekt om separatistenschepen te bouwen.

Ho! Wat is dat in vrachtruimte twee? Ze slepen lijkzakken naar een aangekoppeld vrachtschip. Is het niet genoeg dat ze mijn bemanning vermoord hebben? Hebben deze mensen geen respect?

Wacht! Biobeweging in de kapiteinshut!

In mijn hut?

Wat staat die jongeman naar mijn bed te staren? Hij klimt erbovenop en reikt naar de muur boven mijn hoofdeind.

Mijn gouden kapiteinszwaard! Hij neemt het van de muur en stopt het in een plunjezak. Plunderaar. Dief. Mijn persoonlijke spullen stelen, Hij kijkt over zijn schouder!

Vlug, sluit de deur zo snel mogelijk.

Hij springt op en duikt erop af.

Jawel! Hij knalt er recht tegenaan.

Hebbes. Jij, antimateriezuigende komeetstoffer. Kom maar, sla en trap tegen die deur. Je schiet er niks mee op. Je bent stof. Je weet het alleen nog niet.

Wacht. Hij grijpt dat ding aan zijn riem.

De QF communicator! Helemaal vergeten. Waar is mijn QF matrix? Daar. Volle uitsturing, roze ruis: oceaangeluid. Dat moet werken.

Toe maar, schreeuw zoveel je wilt in die QF communicator. Jouw maten zullen je niet horen.

Alles wat ik nu moet doen... Dat is het: zuurstoftoevoer naar de kapiteinshut afgesloten. Ik hoop dat je geniet van je verblijf op mijn schip. Het laatste half uur van je leven.

Welke nu? Machineruimte drie. Daar werken er zes. Ja, zes in één klap. Ze liggen onder de ionenversneller en schroeven hem uit elkaar.

Wow, ze zijn snel. Ze hebben de injectors al gedemonteerd. Toegegeven: ze zijn goed met gereedschappen. Ik moet sneller zijn, anders eindigt mijn schip in stukjes.

Ik sluit de machineruimtedeuren.

Ja, kom op, kruip onder die ionenversneller vandaan en ren! Als insecten die onder een steen vandaan kruipen. Jullie bereiken de deur nooit op tijd.

Wacht even. Die jongens zijn handig met gereedschappen. Dat is het! Ik dwing ze reparaties in elkaar te flansen om naar huis te komen. Naar het Sol systeem. Naar de werf in een baan om Saturnus. En de Aarde, Irma, Duco en kleine Kapkap.

Heilig komeetstof! Waar komt die vrouw op de gang vandaan? Ze ramt op de deur van machineruimte drie, waar haar maten gevangen zitten. Ze grijpen hun QF communicatoren. Dat is tevergeefs, jongens.

Wat doet ze nu? Ze kijkt rond. Naar de camera's, misschien? Ze begint door de gang te lopen. Zoekt ze iets om die deur te openen? Kom, ga in een van die kamers, zodat ik je gevangen kan nemen.

Ze daalt de trap af naar de vrachtruimtes. Slimme meid, om de lift te mijden. Wil ze de mensen in vrachtruimte twee waarschuwen? Stof! Als ik de vrachtruimtes afsluit, raak ik het verrassingselement kwijt.

Ze is er absoluut naar op weg.

Ik heb geen keus. Sluit onmiddellijk alle deuren op het schip.

Zie ze rennen om naar buiten te komen. Drie, vier... vijf weten te ontsnappen naar dat vrachtschip.

Ik heb er nog vijftien gevangen in verschillende ruimtes. Alleen die vrouw is nog los op het schip. Maar ze kan nergens heen. Ze staat op de trap omhoog en omlaag te kijken. Wat is ze van plan?

Misschien krijg ik haar als ik de deuren open naar alle locaties waar niemand gevangen zit. Het is het proberen waard.

Het lukt. Ze gaat omhoog. Een nieuwsgierig muisje in het labyrint, zoekend naar de kaas. Waar gaat ze heen in die gang?

Hebbes! Ze gaat de schakelcentrale binnen. Oké, even wachten. Slechts vier stappen verder weg bij die deuren. Nog maar twee. Eén.

Nu! Snel.

Vreemd. Ze kijkt niet naar de deur die achter haar dichtgaat. Dat moet ze toch horen?

Ze knielt bij het energieschakelpaneel en begint het uiteen te schroeven.

Ik snap het. Ze wil de navelstreng loskoppelen, waarmee het station energie voert naar mijn nulpuntsbatterijen.

Tijd om het omroepsysteem in te schakelen.

"Dit is de kapitein van de Jeanne d'Arc." Mijn stem klinkt droog en ruw. En vreemd metalig door de scheepsluidsprekers. Mijn spraak is langzaam en stijf. Het lijkt wel alsof ik het spreken verleerd ben. "Laat uw gereedschap vallen en verwijder u van dat paneel."

Ze werpt een boze blik omhoog in de camera, maar werkt gewoon door.

"Op een weigering reageer ik door het levensbehoudssysteem op uw locatie uit te schakelen."

Ze kijkt nog bozer omhoog, maar blijft paneelbouten losschroeven.

"Levensbehoud uitgeschakeld."

Ze stopt met werken, kijkt rond en houdt de adem in. Haar hart raast. Aha, ze hoort de ventilatoren van de kooldioxidefilters tot stilstand komen.

Met een zucht slaat ze haar gereedschap tegen de vloer en springt op. Ze kijkt in de camera, haar handen in haar zij. "Moet dit soms een grap voorstellen?" Ze spreekt staccato en met een diepe, rauwe stem, een stem gewend om bevelen te blaffen.

Ik schakel haar levensbehoud weer in. Zoals ik al Kleine Kapkap heb geleerd: je moet mensen direct straffen als ze niet doen wat je zegt, maar je moet ze ook meteen belonen als ze je bevelen opvolgen.

Ze kijkt scheelweg naar de luchtspleten.

"Ik heb zestien van jullie gevangen genomen op diverse locaties," zeg ik door de luidsprekers. "U helpt mij het schip repareren en garandeert een veilige doortocht naar het Sol systeem. Weigert u, dan schakel ik uw levensbehoudssystemen uit."

"Wie bent u?"

"Kapitein Berend Ruiter, commandant van dit schip."

"Tuurlijk, jij bent de legendarische kapitein Ruiter." Ze schudt het hoofd. "Wie je ook bent, stop onmiddellijk met deze onzin of ik meld je bij het Interstellaire Macht commando."

Interstellaire Macht commando? Ze vertrok geen spier toen ze het zei, de sluwe bedriegster.

Oké, aandrijving: dat is de hoogste prioriteit. “Aan degenen in machineruimte drie. Jullie hebben vijftien minuten om een snelheidstest uit te voeren op die injectors en ze weer te monteren.”

De mannen in machineruimte drie staan slechts naar de camera’s te kijken en schreeuwen dingen als “Heb je soms asteroïdenstof gebruikt?” en “Doe die deuren open, idioot!”

Ik zal ze leren me serieus te nemen. De temperatuur. Verleg de koelmiddelcirculatie van de nulpuntsbatterijen.

Hete stoom wordt afgeblazen in machineruimte drie. Kijk ze eens wegspringen.

“Begin die test en ik stel weer een leefbaar klimaat in,” zeg ik.

Ze grijpen hun gereedschappen en rennen naar de injectors. Uitstekend. Ik corrigeer meteen de koelmiddelcirculatie.

“Identificeer u, alstublieft.” De dame met de staccato stem spreekt alsof ze nog steeds de baas is.

“Ik herhaal: ik ben kapitein Berend Ruiter.”

“Onmogelijk,” antwoordt de vrouw. “Kapitein Ruiter en dit schip, de Jeanne d’Arc, zijn ruim twintig jaar geleden verloren gegaan. We hebben het een paar maanden geleden gevonden, ernstig beschadigd, waarschijnlijk door een antimaterienevel, een nieuw wapen toentertijd. Er waren geen overlevenden.”

Twintig jaar? Het voelt als twintig jaar. Maar dat kan niet! Ik ben in leven. Toegegeven, zwaar gewond, maar nog steeds duidelijk in leven.
“Ik ben luitenant Bastille,” gaat ze verder. “Ik commandeer het Interstellaire Macht demontagestation Alpha Centauri Eén.”

“U liegt. Alle Interstellaire Macht stations cirkelen om planeten van het Sol systeem.”

“We zijn het eerste station buiten Sol, het eerste sinds we eindelijk vrede hebben met de kolonies.” Ze trekt een holokaartje uit een borstzak en houdt het voor de camera. Het bevestigt dat ze commandant is van Interstellaire Macht demontagestation Alpha Centauri Eén.

Bedrog! Oplichterij. Trap niet in die separatistenlist! “Ik breng mijn schip naar huis,” zeg ik. “Wat er ook gebeurt.”

“Als u werkelijk kapitein Ruiter bent, is uw schip thuis.” Ze spreekt zachter. “Na bijna twintig jaar vermist te zijn geweest. Een kolonistentransportschip ontving een zwak QF noodsignaal, drie maanden geleden. Interstellaire Macht slepers hebben uw schip hierheen gebracht voor demontage.” Ze zucht en gaat verder op bevelende toon. “Als u kapitein Ruiter bent, eis ik om oog in oog met u te spreken.”

Erg slimme dame. Ik lach door de luidsprekers. “Leuk geprobeerd. Maar u gaat me niet misleiden om mijn positie op te geven.”

“Dan heb op zijn minst de beleefdheid om uw gezicht op de monitor hier te tonen.”

Tja, ik kan de commandocamera hier op de brug aanzetten en de beelden doorsturen naar die monitor.

Nee. Dan zou ze kunnen zien dat ik op de brug ben. En misschien inschatten hoe ernstig ik gewond ben. Belangrijke informatie, die ik niet opgeef. “U hoort mijn stem. Dat is genoeg.”

“Een anonieme stem uit een luidspreker?” Ze lacht en gebaart alsof ze een bal weggooit. “Deze streek heeft lang genoeg geduurd. Je denkt toch niet dat ik geloof dat je kapitein Ruiter bent als je niet eens je gezicht wilt laten zien?”

Ik schakel haar levensbehoud weer uit. En grijns als ik haar bezorgd naar de luchtspleten zie kijken.

“Het maakt niet uit wat u gelooft,” zeg ik. “Als u maar weet dat jullie mijn gevangenen zijn. Ik zal geen moment twijfelen om jullie te doden als jullie niet doen wat ik zeg.”

Haar schouders zakken af. Ze zucht en kijkt naar haar voeten.

“Oké, luitenant, ik wil dat u uw troepen beveelt...”

“Wacht!” Ze kijkt weer in de camera. “Als u bent wie u zegt te zijn, dan werkt uw kleinzoon voor mij.”

Kleine Kapkap? Kleine Kapkap is hier? Kan niet! Hij is een kind dat thuis met zijn speelgoed machineruimte zit te spelen. Hij kan niet hier zijn, aan het front. “U liegt.”

“Hij heet Anjo Ruiter en is Interstellaire Macht ingenieur eerste klas. Een goede man. Hij was al toegelaten tot hogere officierstraining. Toen bekend werd dat wij zijn grootvaders schip zouden demonteren, diende hij een verzoek in voor detachering hier.”

“Dat kan iedereen zeggen.”

Ze schudt haar hoofd. “Kan iedereen de bijnaam zeggen, die u hem als kind gaf?”

“Welke bijnaam?”

“Kleine Kapkap.”

Ik voel een schok alsof de kou van de ruimte plotseling weer naar me reikt. Mijn woorden door de mond van een sjofele oplichtster. “Hoe weet u dat?”

“Hij heeft het verteld. Hoe hij zijn grootvader bewondert. Hoe hij hem ‘Kapkap’ noemde voordat hij ‘kapitein’ kon uitspreken. Hoe hij bij de Interstellaire Macht ging om in zijn voetsporen te volgen. In uw voetsporen.”

Kleine Kapkap... is hij werkelijk hier? Hoe kan dat?

“Ik vertel de waarheid,” gaat ze verder. “Wilt u mij alstublieft overtuigen dat u de waarheid vertelt door uw gezicht te tonen?”

“Waar is mijn kleinzoon?”

“Zodra ik overtuigd ben dat u bent wie u beweert te zijn. Toon uw gezicht op deze monitor. Dat is alles wat ik vraag.”

Als ze de waarheid spreekt, ben ik hoger in rang. Dus mijn identiteit bewijzen, zou voordelig zijn. Als ze liegt... Oké, ik zet de commandocamera op maximum zoom. Dat kan weinig kwaad.

Als het close-up beeld van mijn ogen op de monitor verschijnt, doet de dame een stap terug en wordt lijkbleek. Ze staart naar de monitor, haar mond en ogen wijd open alsof ze een monster ziet.

Stof! Ze merkt dat ik gewond ben. “Ik verzeker u...”

“Kapitein Ruiter,” onderbreekt ze me. “Met alle respect, wilt u naar uzelf kijken op de monitor?”

“Gelooft u dat ik kapitein Ruiter ben?”

Ze knikt. “Alstublieft, ik smeek u naar uzelf te kijken.”

“Houd op met tijdrekken. Laat Anjo zien, of ik schakel het levensbehoud uit.”

Ze schudt haar hoofd. “Hij is in de kapiteinshut om zijn grootvaders persoonlijke bezittingen zeker te stellen. Hij zoekt uit wat zijn familie zal bewaren en wat in het Interstellaire Macht heldenmuseum ten toon zal worden gesteld.”

De kapiteinshut? Nee! Dat kan niet. Die jongeman daar op de grond bij mijn voeteneind? O, asjeblief, niet... Interne bewaking zegt dat al zijn vitale waarden op nul staan.

Ik schakel de zuurstoftoevoer naar de kapiteinshut weer in. Zijn waarden blijven nul.

Ze houdt me voor de gek. Dit kan Kleine Kapkap niet zijn. Ik zoom in met de camera’s. Ik zie zijn gezicht niet, het is naar mijn bed gekeerd. Ik zoom verder in. Die ketting om zijn nek. De hanger glimt: diamantschuim gevormd als een teddybeerhoofdje.

Plotseling is weer al wat ik zie leegte, al wat ik hoor stilte, al wat ik voel de kou van drie graden Kelvin.

“Alstublieft, kapitein.” Haar stem versplintert de stilte. “Kijk naar uzelf.”

Ik kijk naar het beeld van de commandocamera.

Lege oogkassen, omgeven door uitgedroogde huid. Ik zoom uit. Mijn lippen en een deel van mijn wangen zijn aangevreten.

Een rij bruine tanden die naar me grijnzen. Het haar dat onder mijn synaptische helm uit steekt, lijkt wel uitgedroogde spinnenwebben.

“Ben ik dood?” Mijn stem komt uit de luidsprekers, maar mijn mond beweegt niet.

“Ja, kapitein Ruiter, ik vrees dat u al twintig jaar dood bent.”

“Wat ben ik dan?”

Ze haalt de schouders op. “Een herinnering. Een geest in een machine. De synaptische verbindingen in die oude helmen waren te langzaam voor real time communicatie tussen de hersens van de kapitein en de besturing van het schip. Om ze te versnellen, hadden ze geheugenbuffers die anticipeerden op de reacties van de kapitein. We hebben vaker sporen van herinneringen gevonden in die buffers. Aangezien u... aangezien kapitein Ruiter zoveel jaren verbonden was met zijn schip, zullen al die sporen een persoonlijkheid hebben achtergelaten toen hij stierf.”

Een herinnering. Dat is alles wat ik ben. Een herinnering van een kapitein. Een herinnering die zijn kleinzoon heeft gedood. Een defecte herinnering. Een moordende herinnering.

Ik open alle deuren. “Evacueer het schip.”

“Kapitein Ruiter,” begint de luitenant. “Wat... ?”

“Noem me niet zo,” val ik haar in de rede. “Ik verdien die naam niet. Ik heb mijn... ik heb kapitein Ruiters kleinzoon vermoord. Ik besta niet. Ik verdien het niet te bestaan. Ik start het zelfvernietigingsprogramma. U en uw team hebben drie minuten om het schip te verlaten.”

“Vermoord?” Verdriet en ontzetting verwringen haar gezicht. “Anjo?”

“Ja.”

Is dat een traan in haar oog?

“Nee, u vergist zich.” Ze rent uit de schakelcentrale en door de gang naar de kapiteinshut.

“Ik vrees van niet, luitenant.”

In de kapiteinshut valt ze op haar knieën. Ze kijkt in Anjo’s ogen, luistert naar zijn hart, geeft hem mond-op-mondbeademing. Of kust ze hem?

“U hebt nog twee minuten, luitenant.” Van overal rennen mannen en vrouwen naar de vrachtruimte en aan boord van het aangekoppelde vrachtschip.

Ze legt haar armen om Anjo heen en fluistert in zijn oor. Nu zie ik het. Ik heb niet alleen iemands kleinzoon vermoord, maar ook iemands liefde.

“U kunt uzelf niet vernietigen.” Haar stem trilt. Ze streelt Anjo’s voorhoofd, staat op en wrijft in haar ogen. “Uw herinneringen en kapitein Ruiters nalatenschap zijn te belangrijk.”

“Ik heb zijn nalatenschap vermoord. Alleen schande werp ik op zijn herinnering. U hebt nog anderhalve minuut. Alstublieft, breng uzelf in veiligheid. Maak me niet schuldig aan moord op nog een onschuldige.”

Ze kijkt in de camera en salueert. “Kapitein Ruiter.”

Ze rent door de gangen en van de trappen af. Ik zie hoe ze aan boord van dat vrachtschip springt. Ik zie het loskoppelen en naar een veilige afstand vliegen.

Nog vijfentwintig seconden.

Ik breng ze door met kijken naar Anjo. Ik herken mijn neus. En die ogen staren zoals Irma toen ik haar ten huwelijk vroeg.

Tien.

Negen.

Ik zoom in op die teddybeer. Slechts een oorlogsrestant, een litteken gesmeed in de strijd. Het had nooit mogen bestaan. Net zoals ik. Nul.

Door: *Martin van Gelder*

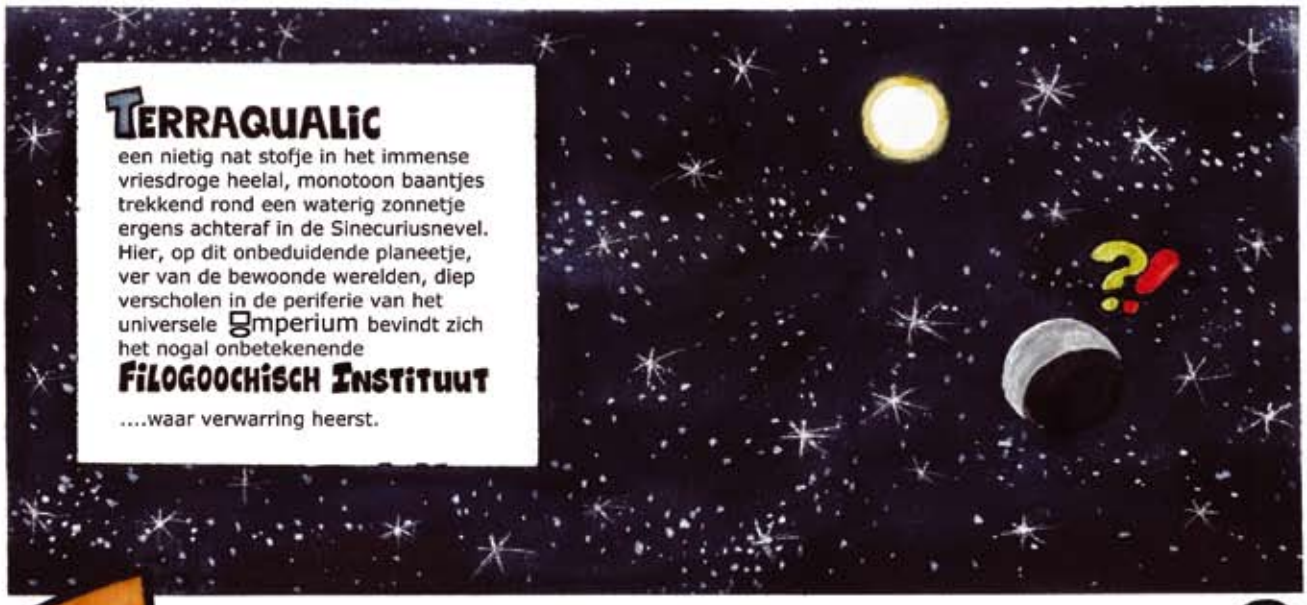

!MPERIUM®

episode 1: Geheim?

1

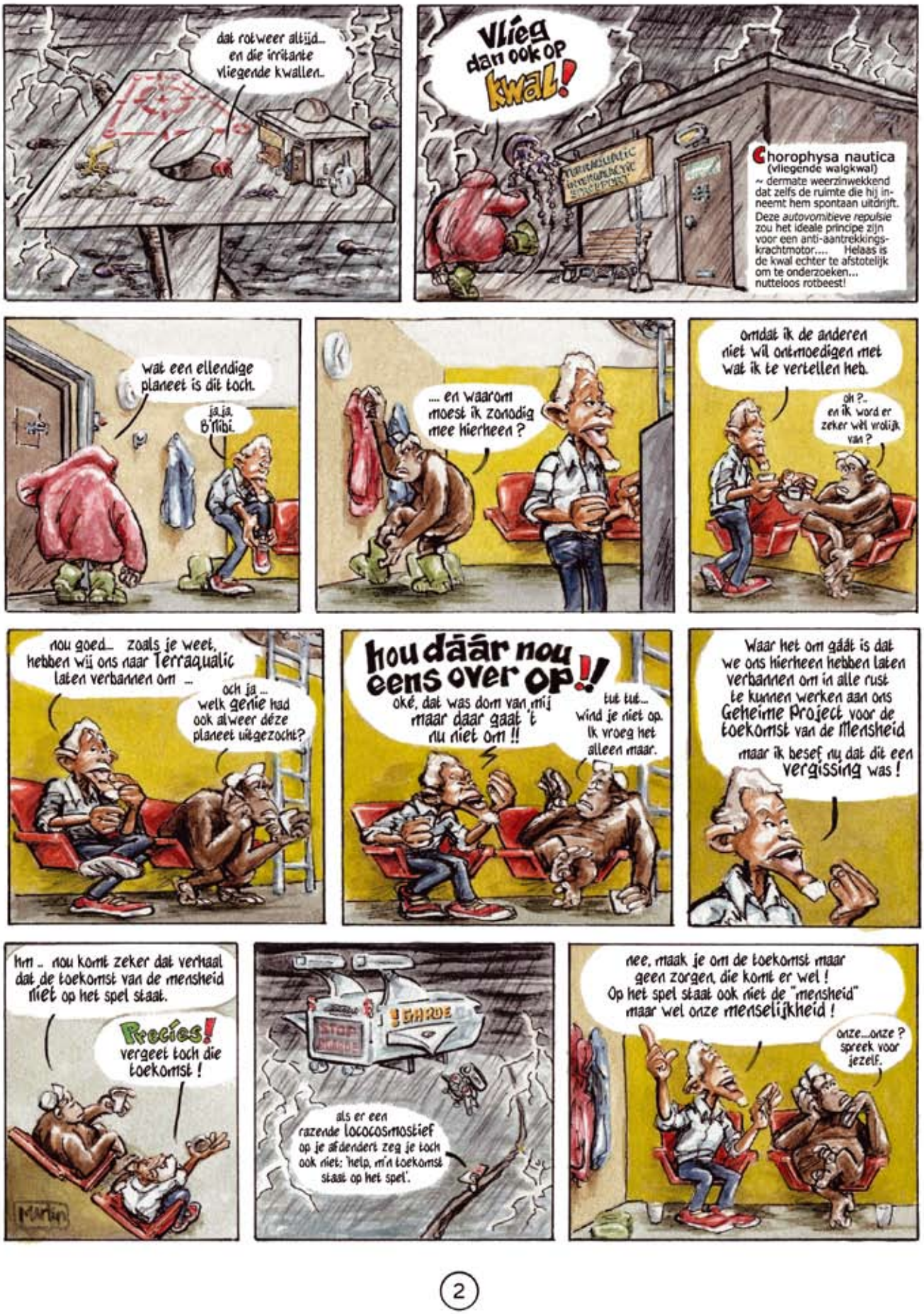
dat rotweer altijd... en die irritante vliegende kwallen..
Vlieg dan ook op kwal!
Chorophysa nautica (vliegende walgkwal) ~ dermate weerzinwekkend dat zelfs de ruimte die hij inneemt hem spontaan uitdrijft. Deze autovomitieve repulsie zou het ideale principe zijn voor een anti-aantrekkingskrachtmotor.... Helaas is de kwal echter te afstotelijk om te onderzoeken... nutteloos rotbeest!
wat een ellendige planeet is dit toch.
ja ja. B'llibi.
.... en waarom moest ik zonodig mee hierheen ?
omdat ik de anderen niet wil ontmoedigen met wat ik te vertellen heb.
oh ?.. en ik word er zeker wél vrolijk van ?
nou goed... zoals je weet, hebben wij ons naar Terraqualic laten verbannen om ...
och ja ... welk genie had ook alweer déze planeet uitgezocht?
hou dáár nou eens over op!!
oké, dat was dom van mij maar daar gaat 't nu niet om !!
tut tut... wind je niet op. Ik vroeg het alleen maar.
Waar het om gáát is dat we ons hierheen hebben laten verbannen om in alle rust te kunnen werken aan ons Geheime Project voor de toekomst van de Mensheid
maar ik besef nu dat dit een vergissing was !
hm .. nou komt zeker dat verhaal dat de toekomst van de mensheid niet op het spel staat.
Precies! vergeet toch die toekomst !
Martin
GARDE
als er een razende lococosmostief op je afdendert zeg je toch ook niet: 'help, m'n toekomst staat op het spel'.
nee, maak je om de toekomst maar geen zorgen, die komt er wel ! Op het spel staat ook niet de "mensheid" maar wel onze menselijkheid !
onze...onze ? spreek voor jezelf.

Professor Tagon M'Neke
Vermaard grondlegger van de **Filogoochie.** Beroemd vanwege zijn filogoochische zelfhulpgids waarvoor hij in een mega-mediashowproces werd veroordeeld tot levenslange ballingschap.
Berucht om zijn warhoofd.

Toch zet de **filogoochie** wel degelijke een grote stap in het menselijk denken, alleen is niet duidelijk waarhéén. De *filogooch* breekt namelijk met het traditionele streven wijs te worden door hard en diep over alles na te denken; Hij gaat er eenvoudig van uit *zichzelf alles wijs te kunnen maken.*

Heeft dit je interesse opgewekt en wil je het complete verhaal bestellen?
Neem dan contact op met de schrijver Martin van Gelder via info@mvangelder.nl

Aliens In Star Trek

Voortplanting

tussen de verschillende rassen

Door: *Peter van Mierlo*

Door de gemeenschappelijke codes van de meeste rassen in de Melkweg zijn ze in staat om zich voort te planten met of zonder hulp van genetische technologie.

Er kunnen onverwachte complicaties zijn bij interraciale relaties en daarom is er onderzoek naar gedaan. Op de Starfleet Academie is er een leerstoel voor interraciale protocollen en de Ktarian doctor Mizan is een expert in interraciale paringsrituelen. Hij was bekend om zijn proefondervindelijke onderzoek. Men moet in acht nemen dat er bepaalde moeilijkheden kunnen ontstaan bij de samensmelting tussen verschillende humoristen, om anatomische redenen. Zo hebben niet alle humanoide rassen hun genitaliën op dezelfde plaats zitten.

Ook worden kinderen, geboren uit interraciale relaties, door sommige culturen niet geaccepteerd. Een voorbeeld hiervan is een Cardassian/ Bajoran hybride.

Bekende hybride combinaties zijn:

Andorian & Aenar
Betazoid & Tavnian
Cardassian & Bajoran
Cardassian & Kazon
Klingon & Betazoid
Klingon & Trill; hierbij is medische hulp vereist.
Klingon & Romulan
Mens & Boraalen
Mens & Betazoid
Mens & Cardassian

Mens & Daliwakan; dit was een hologram maar het wordt verondersteld toch mogelijk te zijn. Al zie ik niet zitten hoe. Verdwijnt het kind dan gedeeltelijk als hij buiten de holoprojectoren komt?

Mens & Ikaaran
Mens & Klingon; hierbij is medische hulp vereist.
Mens & Ktarian
Mens & Napean
Mens & Ocampa
Mens & Romulan
Mens & Skagaran
Mens & Trill
Mens & Vulcan

Mens & Xyrillian; hierbij wordt de man zwanger, alhoewel Trip meer een draagvader was.

Q & …; aangenomen wordt dat de Q met elk ras kan paren.
Talaxian & Melean
Talaxian & Ocampa

Ook een Klingon/Betazoid/Mens hybride bleek mogelijk te zijn. Hiermee werd bevestigd dat het mogelijk is dat hybriden ook onderling weer tot voortplanting kunnen komen en zo wordt het rassenbestand nog veel groter natuurlijk.

Voorgelezen

Door: *Paul Ploeg*

Titel: **Star Trek – Myriad Universes: Shattered Light**
Auteur: **Diversen**
ISBN: **978-1-4391-4841-9**

Dit Star Trekgenre blijft fascinerend. Het heeft een oneindige stroom verhalen in zich, aangezien je bij elke gebeurtenis in de Star Trek geschiedenis waar zich een wijziging in voordoet, ziet dat alles wat er na komt eveneens totaal gewijzigd is. In dit boek zijn er weer drie verhalen waarbij dit gebeurt.

In het eerste verhaal wordt een van de bekendste gebeurtenissen in de Star Trek geschiedenis overhoop gegooid: Picard is door de Borg geassimileerd en wordt Locutus of Borg waarna een confrontatie met de Enterprise volgt. Riker geeft Worf het commando om het vuur te openen op de Borg. In dit verhaal worden de Borg inclusief Locutus vernietigd, waardoor de tijdlijn totaal verandert. Hierin spelen vooral Data en zijn zelfgecreëerde dochter Lal een grote hoofdrol.

Schrijver Scott Pearson beschrijft het leven van voormalig president van de Federatie; Nilz Baris. Het speelt zich af in een universum waarin de Tribbles niet de 'oplossing' waren voor de vergiftiging van het graan voor Sherman's planet. Het verhaal gaat ook over Baris' slechte relatie met een zekere James T. Kirk die hem af en toe tot wanhoop dreef, en het verklaart waarom de laatste twee woorden voordat hij stierf de naam Arne Darvin vormden.

De meest radicale verandering in een Star Trek universum is het derde verhaal in dit boek, 'The Tears of Eridanus', waarin de Aarde onderdeel is van een coalitie van planeten.
Deze coalitie, gevormd onder leiding van de Andorians, probeert contact te leggen met een planeet die vele namen heeft; een samenleving die nog niet de beschikking heeft over warptechnologie, en waarvan de bewoners strijd voeren om de macht. De bewoners hebben echter wel een bijzondere gave: telepathie. En die gave heeft de coalitie nodig aangezien de Klingons gebiedsuitbreiding willen. Kapitein Sulu moet zijn dochter zien te bevrijden uit de handen van een stam van die planeet. De leider van die stam heet T'Pau. Sulu's dochter ontmoet echter een zekere S'oval, die de sleutel in handen lijkt te hebben tot een betere toekomst voor de planeet.

Voor Star Trek fans die liefhebber zijn van alternatieve tijdslijnen is dit boek weer goed om te lezen. Het verhaal van Riker vind ik af en toe een beetje voorspelbaar en valt wat tegen. Ik had daar iets meer van verwacht. Zoals al eerder vermeld is het verhaal van kapitein Sulu het meest radicaal, maar daarom zeker niet slecht. De levensbeschrijving van Nilz Baris vind ik het beste uit dit boek. Dat komt vooral door de manier waarop het geschreven is. Het wordt geschreven in een stijl waarin een journalist onderzoek doet naar Nilz Baris vlak nadat hij is overleden. Vooral de relaties tussen Baris en Arne Darvin en Baris en Kirk zijn prima uitgewerkt. Kortom een aanrader voor de liefhebbers.

Voor wie deze recensie bekend voorkomt: dat klopt, maar omdat er de vorige keer per abuis een verkeerde titel bovenstond, plaatsen we hem nu nog en keer, maar dan met juiste titel.

Titel: **Star Trek – Typhon Pact: Rough Beast of Empire**
Auteur: **David R. George III**
ISBN: **978-1-4391-6081-7**

In dit derde deel van de Typhon Pact reeks wordt de aandacht verlegd naar de machtsstrijd in het gebied dat wordt gecontroleerd door de Romulans. Aan de ene kant staat Praetor Tal'Aura, die na de moord op de vorige praetor en de volledige senaat door haar en Shinzon, de macht naar zich toe getrokken heeft. Aan de andere kant staat de zelfbenoemde keizerin Donatra die de autoriteit van Tal'Aura betwist. Terwijl Tal'Aura toenadering zoekt tot het nieuw gevormde Typhon Pact, richt Donatra haar pijlen op relaties met de Federatie en diens bondgenoten. Te midden daarvan probeert de voormalige ambassadeur van de Federatie, Spock, met zijn beweging die de hereniging tussen Vulcans en Romulans bevordert, vastere grond op Romulus te krijgen. Rondom deze situaties zijn er nog meer machten op Romulus in het geheim bezig met het verenigen van de macht op Romulus. Ondertussen heeft op Bajor Benjamin Sisko ook zo zijn problemen. Die liggen vooral op het persoonlijke vlak. Na een kortstondige terugkeer in Starfleet voor de strijd tegen de Borg, is hij aan het twijfelen geraakt of hij terug moet keren naar zijn vrouw en dochter op Bajor of opnieuw moet terugkeren naar Starfleet. Daarbij spelen ook zijn relatie met de Prophets van de Bajoran wormhole een rol, en wordt hij geconfronteerd met nachtmerries die hij heeft uit zijn Starfleetverleden die betrekking hebben op de laatste oorlog die de Federatie had met de Tzenkethi, die zich ondertussen ook hebben aangesloten bij het Typhon Pact.

Na twee goede boeken in dit genre vind ik dit boek erg tegenvallen. Dat komt vooral doordat de schrijver de voornaamste karakters in dit boek wel erg veel naïeve dingen laat doen. Tal'Aura die gaat samen werken met iemand van de Tal Shiar, de geheime dienst van Romulus. Donatra, die voor een Romulan wel erg naïef is, door een uitnodiging van Tal'Aura om te komen praten wel heel gemakkelijk te accepteren, en Spock die mij iets te gemakkelijk de Romulan autoriteiten het voordeel van de twijfel geeft na jarenlang verboden en onderdrukt te zijn geweest. De slechtste verhaallijn vind ik echter die van Benjamin Sisko die zich in dit boek gedraagt als een man die zichzelf zielig vindt, voornamelijk alleen maar aan zichzelf denkt, vol zelfmedelijden is, en door zijn gedrag niet alleen zichzelf maar ook anderen psychische schade toebrengt. Doordat een deel van de Star Trekgeschiedenis op Deep Space Nine in de afgelopen jaren is overgeslagen, mis je af en toe de logica van sommige verhaallijnen. Dat is vooral te zien in de relatie tussen Sisko en Kassidy Yates en hun dochter, en bij Kira Nerys die geen bevelhebber meer is van Deep Space Nine is, maar een Vedek (i.e. geestelijk leider). Dit boek zou je alleen moeten lezen als je de hele serie wil gaan lezen. Als je dat niet wil, verdient dit boek zeker geen aanbeveling.

van de VoorzitteR

Luitjes… wat ga je schrijven in je allerlaatste van de voorzitter? Ja… zonder emotioneel te worden… vijf jaar lang heb ik met 'ziel en zaligheid' - wat klinkt dat oubollig - geprobeerd alle vrijwilligers te motiveren en te enthousiasmeren.

Hebben we gezamenlijk ontzettend veel gedaan om de vereniging datgene te bieden waarvan we dachten dat het de juiste stappen waren, 'tuurlijk waren er tegenslagen, mooie momenten en fantastische vriendschappen…

Ik kan zo nog uren door gaan, maar die ruimte is er niet… wat mij betreft… net als altijd 'de blik vooruit op een nog betere toekomst' uiteraard zijn we allemaal in afwachting van 'Into Darkness' gaat dat net zo goed worden als Star Trek XI?

Kijk eens naar de overvolle agenda op de website en wat te denken van de website zelf… we hebben allemaal kei en keihard gewerkt en doen dat nog steeds… 'tuurlijk hoop ik dat dat straks onder een ander voorzitter wordt voorgezet en zal ik als vrijwilliger zeker mijn steentje proberen bij te dragen…

PUTV! en tot ziens op 25 mei op de Algemene Ledenvergadering, waar ik definitief de hamer neer leg (maar wel met opgeheven hoofd ☺) PUTV!

Harm 'mr.fizzbin' Koopman

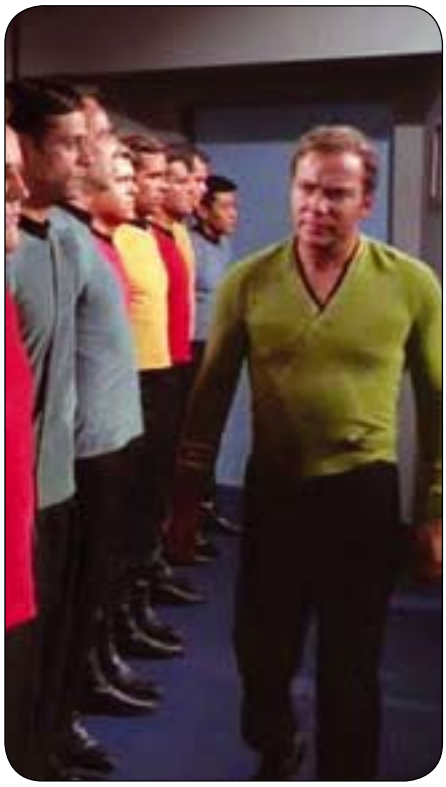

AGENDA

20 en 21 april 2013
Elf Fantasy Fair Haarzuilens
Lokatie: ••••••Haarzuilens, Kasteel de Haar
info: •http://haarzuilens.elffantasyfair.com/

28 april 2013
Antwerpcon 2013 Antwerp Expo
Lokatie: •Jan van Rijswijcklaan 191, Antwerpen
info: ••http://www.antwerpconvention.be/

9-12 mei 2013
Fedcon
Lokatie: ••••••• Maritim Hotel Duesseldorf
info: •••••••••••••••••• www.fedcon.de

18 - 20 Mei 2013
FantasyBazaar -
Lokatie: •••••• Montageweg 35, Beverwijk
info: •••••••••••• http://www.debazaar.nl

25 Mei 2013
Algemene Leden Vergadering
Lokatie: •Nieuwegein
info: •••••••••••••••• www.TFD.nl

24 - 26 Mei 2013
Cabbagecon 2 -
Lokatie: •NH Hotel Zandvoort in Zandvoort aan Zee
info: •••••••••••••••• www.dutchdwcon.nl

1 en 2 juni 2013
FilmCon 2013
Lokatie: •••••••• Beursgebouw Eindhoven
info: ••••••••••••••••••••www.filmcon.nl

1 en 2 juni 2013
Stripbazaar - Beverwijk
Lokatie: •••••• Montageweg 35, Beverwijk
info: •••••••••••• http://www.debazaar.nl

26 en 27 oktober 2013
Stripfestival - Breda
Lokatie: • in en rond het Chassé Theater in Breda
info: •••••http://www.stripfestivalbreda.nl/

29 maart 2014
Imagicon - Ede
Lokatie: •••••••••••••••••• ReeHorst, Ede.
info: •••••••••••••••••• www.imagicon.nl

Star Trek Fanclub THE FLYING DUTCH

fanclub is de enige echte Nederlandse Star Trek vereniging

Postadres: ..... **Overhandstraat 3**
..... *3195 SE Pernis RT*
Telefoon: ..... **06 – 55808130**
Telefax: ..... **084 – 7549370**
E-mail: ..... **info@tfd.nl**
Website: ..... **www.tfd.nl**
Kvk: **v448309**

Het bestuur van The Flying Dutch ziet er als volgt uit:
Voorzitter: ..... **Harm Koopman**
Penningmeester: ..... **Henk Osinga**
Secretaris: ..... **Anja Verstraten**
Public Relations: ..... **Marc Ghijsels**
Ledenadministratie: ..... **Joyce Geurts**
Beurs- en evenementencoördinatie: ..... **Pim Blokker**

De volgende personen zijn aanspreekpunt voor overige functies binnen de vereniging:
Ledenadministratie: ..... **Joyce Geurts**
ledenadministratie@tfd.nl
Conventiegroep: ..... **Pim Blokker**
fanclubdag@tfd.nl
Vrijwilligerscoördinatie: ..... **Ronald Gordijn en Peter-Jan Hanekamp**
staff.starchaser@tfd.nl
Redactie: ..... **Joyce Geurts**
redactie@tfd.nl
Webdesign: ..... **The Entertainment Initiative**
www.tei.nu

Lid worden?
Lid worden kan door een briefje te schrijven of een mailtje te sturen naar de ledenadministratie. U ontvangt dan alle benodigde (betaal)gegevens. Na betaling van het lidmaatschapsgeld (€25,-; in de loop van het jaar aangepast naar rata) ontvangt u:
- Een lidmaatschapspasje waarmee u korting krijgt bij een aantal winkels die Star Trek artikelen verkopen (zie elders in deze nieuwsbrief).
- 4 maal per jaar ons verenigingsmagazine
- Korting bij verenigingsbijeenkomsten

Lidmaatschap
Het lidmaatschap loopt van januari t/m december en wordt zonder opzegging stilzwijgend verlengd. Te late betaling van het lidmaatschap leidt ertoe dat we verzendkosten zullen moeten berekenen voor het nazenden van de eerste nieuwsbrief (voor zover de voorraad strekt).

Verhuizen?
Dan zeker een verhuiskaartje naar The Flying Dutch. Het komt nog te vaak voor dat we bladen retour krijgen omdat men vergeten is ons een adreswijziging te sturen. En dat is jammer, want u mist dan ons verenigingsblad met alle informatie over Star Trek.

Het doorgeven van gegevens aan derden
Het is de vereniging alleen toegestaan adresgegevens te verstrekken aan derden als u daar schriftelijk toestemming voor gegeven heeft via uw inschrijfformulier of via een briefje naar ons postadres. Als u ons geen schriftelijke toestemming gegeven heeft, kunnen wij ook niet naar Star Trek handelaren bevestigen dat u lid bent. U kunt dan helaas geen gebruik maken van een eventuele korting voor leden van de TFD.

Opzeggen
Beëindiging van het lidmaatschap van The Flying Dutch kan alleen aan het einde van het verenigingsjaar. Het opzeggen dient minimaal 2 maanden voor het verstrijken van het lopende verenigingsjaar schriftelijk te gebeuren, bij voorkeur via e-mail.

REPLICATOR ROOM

The Flying Dutch magazines te koop

De volgende bladen zijn na te bestellen bij onze verzendservice. Het kan voorkomen dat een blad bij de verzendservice is uitverkocht, maar nog wel via de TFD stand te verkrijgen is. Als u een bepaald nummer zoekt, is het dus raadzaam om tijdens een activiteit van de vereniging even bij de stand langs te lopen.

Bladen van €1,00 per stuk.

Jaargang 1995/1996
September 1995, December 1995, nr.01 van 1996*
Nog slechts enkele exemplaren
Jaargang 1997 nr.'s 03, 04, 05 en 06
Jaargang 1998 nr.'s 01, 02 en 03
Jaargang 1999 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2000 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2001 nr.'s 01, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2002 nr.'s 02, 03, 05 en 06
Jaargang 2003 nr.'s 01, 02, 03, 04 en 06
Jaargang 2004 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2005 nr.'s 01, 02, 03, 04 en05
Jaargang 2006 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06

Bladen van €1,50 per stuk.

Jaargang 2007 nr. 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2008 nr.'s 02, 03, 04

Bladen van €4,50 per stuk.

Jaargang 2009 nr.'s 01, 02, 03, 04
Jaargang 2010 nr.'s 01, 02, 03, 04
Jaargang 2011 nr.'s 01, 02, 03, 04

Verzendkosten t/m 3 stuks €3,00
Verzendkosten 4 t/m 10 stuks €4,00

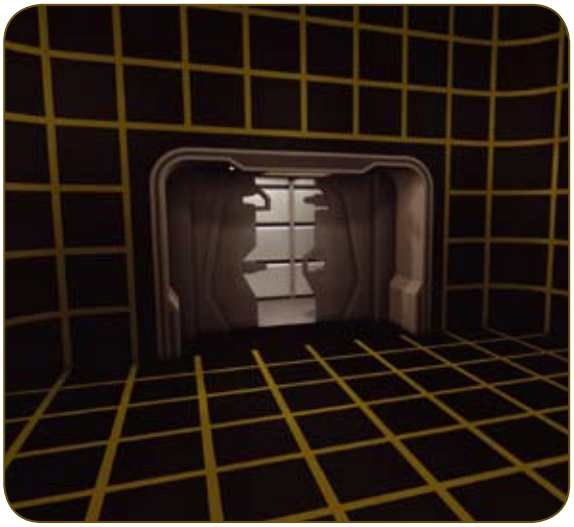

Heb jij ook spullen of materialen die je wilt ruilen, verkopen of ben je ergens naar op zoek? Dan is de Replicator Room precies wat je zoekt! In deze rubriek kun je namelijk gratis adverteren! Stuur een email naar redactie@tfd.nl o.v.v. Replicator Room of stuur een brief(kaart)je naar ons postadres.*

The Flying Dutch neemt geen verantwoording voor de inhoud van de advertenties die geplaatst worden in deze Replicator Room. Advertenties die illegale kopiën aanbieden worden geweigerd.

** Commerciële advertenties kosten €0,75 per regel*

opgelet!

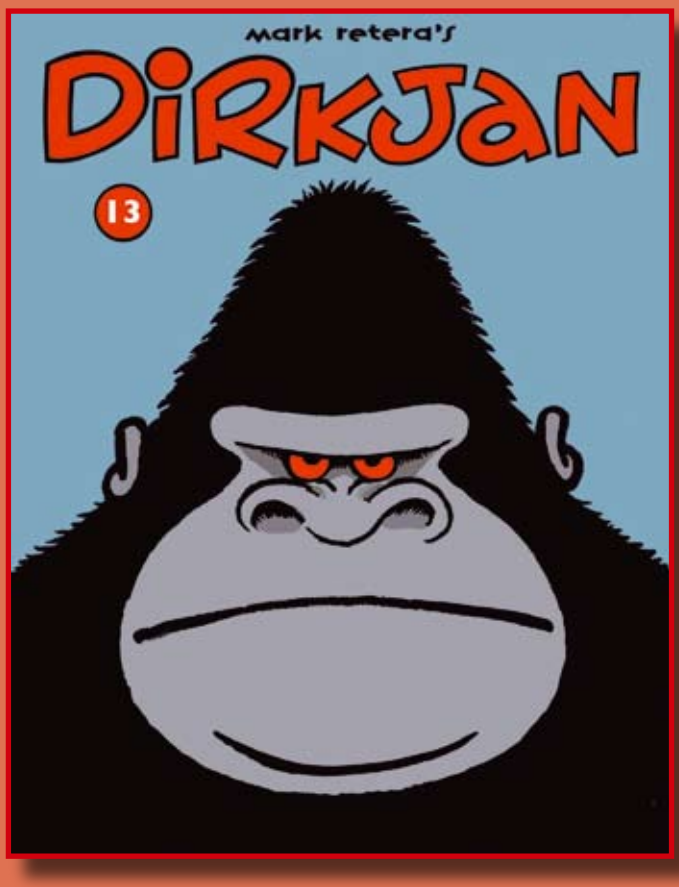

www.dirkjan.nl

[Ook adverteren? Email naar: advertentie@tfd.nl]

Uw lidmaatschapspas is geld waard!

De volgende zaken geven korting op de aangegeven waren, wanneer u uw Flying Dutch pasje laat zien. Zorg er dus voor dat u die altijd bij u hebt!

Card & News strips
Agnietenstraat 12,
2801 HX Gouda

Eppo Stripspeciaalzaak
Kleine Berg 33,
5611 JS Eindhoven